



Å reise seg for å tjene

Ruhi-instituttet



Bok 3

Å reise seg
for å tjene

Ruhi-instituttet

Bøker i serien

Nedenfor er det en liste over de gjeldende titlene i serien utarbeidet av Ruhi-instituttet. Bøkene er ment å skulle bli brukt i hovedsekvensen av kurs i en systematisk bestrebelse på å utvikle evnene til ungdom og voksne til å tjene sine samfunn. Ruhi-instituttet har også under utvikling et sett av kurs som forgreiner seg ut ifra den tredje boken i serien for opplæring av bahá'í-barneklasselærere og dette er også oppført i listen. Det bør nevnes at listen gjennomgår forandringer ettersom erfaringene i felten gjør fremskritt, og nye titler vil komme til ettersom et økende antall pensumdelar under utvikling når et stadium der de kan gjøres tilgjengelig i større skala.

- Bok 1 Refleksjoner over åndens liv*
- Bok 2 Å reise seg for å tjene*
- Bok 3 Å undervise barneklasser Trinn 1*
Å undervise barneklasser Trinn 2 (grenkurs) Å undervise barneklasser Trinn 3 (grenkurs)
Teaching Children's Classes, Grade 4 (branch course) [kun på engelsk foreløpig]
- Bok 4 Tvilling manifestasjonene*
- Bok 5 Å frigjøre juniorungdommens evner og krefter Innledende impuls: Det første grenkurs av Bok 5*
Widening Circle: The second branch course of Book 5
- Bok 6 Å undervise i Saken*
- Bok 7 Å vandre sammen på tjenestens sti*
- Bok 8 Bahá'u'lláhs Pakt*
- Bok 9 Om å oppnå et historisk perspektiv*
- Bok 10 Å bygge levende samfunn*
- Bok 11 Materielle midler*
- Bok 12 (Kommer)*
- Bok 13 Engaging in Social Action [under oversettelse til norsk]*
- Bok 14 (Kommer)*

Engelsk originaltittel: Arising to Serve
Copyright © 1987, 1995, 2020 ved the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Utgave 1.1.1.PE utgitt oktober 1995
Utgave 2.1.1.PE september 2020

Ruhi Institute – Cali, Colombia
instituto@ruhi.org – www.ruhi.org

Trykt i Norge
ISBN 978-82-90224-52-8
Norsk versjon januar 2021
Tillatelse til et begrenset opptrykk av denne boken på norsk har blitt gitt til
Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge av Ruhi-instituttet.

Bahá'í Forlag
forlag@bahai.no
www.bahaiforlag.no

Innhold

Noen tanker og ideer for veilederen	V
Gleden ved å undervise	1
Oppløftende samtaler	15
Fordypningsemner	35

Noen tanker og ideer for veilederen

Denne boken, den andre i hovedsekvensen av kurs som Ruhi-instituttet tilbyr, omhandler egenkapene som setter oss i stand til å bidra til meningsfylte og oppløftende samtaler. Den spesifikke tjenestehandlingen som denne boken fokuserer på, er beskrevet i den tredje enheten. I en verden hvor mektige krefter river samfunnsbånd i stykker, kan praksisen med å besøke venner og naboer i deres hjem for å utforske vesentlige temaer for samfunnslivet, dersom den blir et fremtredende trekk ved kulturen, bøte på noen av lidelsene forårsaket av en økende isolering. Enheten antyder at de vennskapsbånd som således knyttes, kan tjene til å styrke prosessen med å bygge levende og harmoniske samfunn.

Et vedvarende program for hjemmebesøk i et nabolag eller en landsby krever en viss grad av organisering, deriblant en kjerne av engasjerte venner støttet av de nødvendige administrative institusjoner og organer. Veilederen bør være oppmerksom på at ved å veilede en gruppe gjennom boken, forberedes deltakerne på å bli en del av en slik kontinuerlig innsats. Besøkene som arrangeres for dem som en del av deres studium, bør lede til en forpliktelse til å ta del i denne innsatsen år etter år, som er et viktig aspekt ved et liv i tjeneste.

Praksisen med å besøke hjem i den klare hensikt å utforske temaer av åndelig og sosial betydning, beriker helt klart kulturen i et samfunn. Like avgjørende i denne sammenheng er de mange uformelle diskusjoner som skjer hjemme og på arbeidsplassen, på skolen og i butikken. Å introdusere åndelige prinsipper i hverdagslige samtaler fra tid til annen er derfor en egenskap som fortjener oppmerksomhet. Dens utvikling er i fokus i den andre enheten og legger således et fundament for det studium som finner sted i den tredje.

Dersom våre samtaler med venner og naboer skal virke oppløftende, må vi være i stand til å bringe glede inn i våre samhandlinger med dem. Dette temaet er omtalt i den første enheten, "Gleden ved å undervise". Alle tjenestehandlingene anbefalt av Ruhi-instituttet innebærer hovedsakelig å dele med andre de perler av visdom vi oppdager i Bahá'u'lláhs åpenbarings osean. Studiet av den første enheten er ment å høyne bevisstheten om den iboende gleden som er i dette foretagende. Deltakerne blir i løpet av flere deler bedt om å reflektere over Guds Ord og hvilken velsignelse det er å dele det med andre. Fra denne handling, foreslår enheten, oppstår den gleden som påskynder våre steg idet vi betrer tjenestens sti. Selv når vi er helt overbevist om denne dype åndelige sannheten, risikerer vi likevel å miste gleden ved å undervise om det ikke lykkes oss å vie ettertanke til de egenskaper og holdninger som nødvendigvis må utmerke vår tjeneste. Disse er gjenstand for diskusjon i mange av sekvensens påfølgende bøker, og her utforskes bare et fåtall, der vi begynner med løsrivelse i del 7. Et utvalg av sitater fra bahá'í-skriftene danner grunnlaget for refleksjon rundt denne egenskapen, en egenskap som er uunnværlig om ytre faktorer ikke skal forminske gleden ved tjeneste. Det som er viktig, er at deltakerne etter studiet ikke sitter igjen med den feilaktige fornemmelsen av at løsrivelse betyr å være reservert eller likegyldig. Vi må til enhver tid strebe etter å intensivere våre anstrengelser og øke effektiviteten av vår tjeneste, idet vi forsøker å oppnå stadig bedre resultater. Dette forutsetter en tilstrekkelig forståelse av anstrengelsens karakter, et tema som drøftes i del 8. Optimisme og takknemlighet, to fundamentale holdninger for tjenestens sti, diskuteres kort i den neste og siste delen.

Bokens andre enhet, "Oppløftende samtaler", fokuserer på evnen til å høyne nivået på uformelle samtaler ved å henvise til åndelige prinsipper når situasjonen tillater det. Den består

av en rekke korte påstander om ulike temaer som, selv om de ikke er eksakte sitater, er basert på 'Abdu'l-Bahás uttalelser og inneholder mange ord og uttrykk han brukte. De har en universell appell og henvender seg til forhåpninger og anliggender hos mennesker fra alle bakgrunner. Håpet er at gjennom å studere disse utsagn vil deltakerne la seg inspirere av måten 'Abdu'l-Bahá forklarte åndelige prinsipper på og vil tilegne seg vanen med å vende blikket mot ham idet de streber etter å oppdage perlene som ligger i Bahá'u'lláhs åpenbarings osean, å forstå meningen med og implikasjonene av hans fars lære og dele dem generøst med andre.

For å nå målet med denne enheten bør deltakerne gis anledning til å gå over hvert utsagn flere ganger, identifisere tankerekken og øve seg på å gjengi den inntil de har tilegnet seg ideene i en slik grad at de kan uttrykke dem naturlig. Noen vil, til å begynne med, lære seg utsagnene utenat og gjenta dem mer eller mindre slik de presenteres i enheten. Dette kan forventes. Etter hvert som de utvikler en dypere kjennskap til troen og deres erfaring vokser, vil de ha tilgang til et mer omfattende innhold og et mye rikere ordforråd, noe som kommer til å reflekteres i deres omgang med andre. Veilederen bør anerkjenne at på dette nivå er det som søkes todelt: Å kunne forklare læren på et naturlig vis og i overensstemmelse med 'Abdu'l-Bahás tanker.

Etter at deltakerne i en gruppe lærer å presentere innholdet i hvert utsagn, går de videre til en annen aktivitet hvor de oppmuntres til å knytte tankene de har studert opp mot problemstillinger som er aktuelle for deres familier, venner og medarbeidere. I denne hensikt blir de bedt om å tenke over noen av temaene og spørsmålene som tas opp i samtaler, og avgjøre hvilke av disse som åpner for muligheten til å introdusere disse ideene i en meningsutveksling. For noen av disse utsagnene gis det et eksempel eller to for å illustrere hvordan de åndelige prinsippene formulert av 'Abdu'l-Bahá kaster lys over temaer som vedrører mennesker uansett hvor de bor. Denne øvelsen vil være mer fruktbar dersom veilederen i sin gjennomgang av boken er i stand til å hjelpe hver enkelt deltaker til å velge ut et av utsagnene og et par individer som de kan drøfte utsagnets ideer med. På denne måten kan det settes av tid når deltakerne møtes, for å beskrive for hverandre dynamikken i de samtalene de har deltatt i.

For hvert utsagn i enheten foreligger det et par avsnitt fra Bahá'u'lláhs skrifter til utenatlæring. Ruhi-instituttets vektlegging av utenatlæring er tydelig allerede i seriens første bok, og blir enda tydeligere i Bok 2. Det antas at deltakerne nå er seg bevisst den åndelige næring de mottar ved fra tid til annen å hente avsnitt fra skriftene frem i tankene. I denne boken vil de dermed reflektere ytterligere over virkningene som Guds Ord har på menneskehjertet, og i den tredje enheten, slik som i den andre, vil de lære å presentere prinsipper og ideer fra skriftene i sin tale og, når det er passende, sitere utdrag direkte. Å forklare disse læresetningene nøyaktig, å formidle dem til andre i deres rene form, er blant de egenskaper vi alle søker å utvikle idet vi betrer tjenestens sti. At et ypperlig utgangspunkt er å studere 'Abdu'l-Bahás forklaringer og forsøke å gi uttrykk for dem slik som han gjorde, er den grunnleggende forutsetning som den andre enheten bygger på.

Slik det antydes ovenfor, tar den tredje enheten, "Fordypningsemner", opp denne bokens tjenestehandling – det vil si å besøke venner og naboer i den bestemte hensikt å innlede samtaler som er vesentlige for samfunnslivet. Tre typer samtaler er tatt for seg i enheten, og for hver er et bestemt innhold foreslått. Den første typen dreier seg om en rekke temaer som skal utforskes sammen med de som bor i en landsby eller et nabolag, under planlagte regelmessige besøk. Skjønt det skisserte innholdet kan deles med interesserte tilhørere på forskjellig vis, så forblir tematikkens opprinnelige hensikt – å gi medlemmene i en husstand muligheten til å utvide sin kunnskap om troen – det vesentligste. Størsteparten av enheten omhandler derfor denne typen samtaler.

Å foreta hjemmebesøk har i de senere år likevel antatt nye dimensjoner, særlig når stadig mindre geografiske områder, helt ned på landsby- og nabolagsnivå, har sett en økning i antall individer som kan tjene som veiledere, inspiratorer for juniorungdomsgrupper og lærere for barneklasser. Særlig har vanen i seg selv vist seg å være avgjørende – ikke bare for å formidle kunnskap om troen – den er også absolutt nødvendig for en vellykket utvikling av programmene for åndelig styrking av juniorungdom og åndelig undervisning av barn. Det har i denne sammenheng blitt tydelig at regelmessige besøk må gjennomføres av inspiratorer og lærere hos foreldre som har unge i disse to programmene, for å drøfte de begreper og tilnærminger som gir dem form. Slike dialoger utgjør den andre typen samtaler, som utforskes i del 14 og 15. Innholdet som dekkes i disse delene, er langt fra omfattende, ettersom deltakere kommer til å stifte ytterligere kjennskap til disse to opplæringsprogrammene i fremtidige kurs. Men å være klar over betydningen av denne typen samtaler og å ledsage barneklasselærere og inspiratorer for juniorungdom når de besøker foreldre, kan vise seg å være riktig så fruktbart på dette tidlige stadium.

Enheten ser for seg en tredje type samtale som tjener en helt spesiell hensikt. Så mange unge menn og kvinner ser etter måter å uttrykke sitt inderlige ønske om å bidra til verdens forbedring på. De representerer et enormt forråd av kapasitet til å forandre samfunnet som venter på – nei, lengter etter – å bli brukt. En samtale mellom jevnaldrende hvor det reflekteres over muligheter og ansvar som er unike for ungdomstiden, med all dens energi og ekstraordinære potensial, kan gjerne føre til en diskusjon om tjeneste og vekke interesse for det pågående arbeidet i landsbyer og nabolag over hele verden. Mange vil i sin tur ønske velkommen en invitasjon til å ta del i instituttkursene som et middel til å erverve kapasiteten til å sørge for åndelig utdanning for kommende generasjoner som lærere i barneklasser og inspiratorer i juniorungdomsgrupper. Del 9 og 10 fremsetter noen ideer som kan utforskes i en slik samtale.

For å styrke egenskapene som setter den enkelte i stand til å innlede og opprettholde meningsfulle samtaler, må enheten derfor strekke seg lenger enn å foreslå omfattende temaer og tilhørende innhold. I tillegg til evnen til å gi uttrykk for tanker i klartekst trenger deltakerne å utvikle de nødvendige holdninger og åndelige egenskaper. Disse ligger i stor grad til grunn for redegjørelsen som utfoldes i enheten, men deres betydning for de forut nevnte egenskapene gjøres uttrykkelig klar i del 4, hvor deltakerne tenker over hvilke følelser og tanker som bør rommes i vårt hjerte i forberedelse til et besøk, og i del 5 hvor de reflekterer over egenskapen ydmykhet. Veilederen bør forsikre seg om at disse delene får tilstrekkelig oppmerksomhet fra deltakerne, for uavhengig av hvor mye kunnskap vi tilegner oss og hvor veltalende vi er idet vi fremsetter ideer, beror effekten av samtalene våre på de egenskaper og holdninger vi tar med oss inn i dem.

Det er verdt å merke seg at tjenestehandlingene som beskrives i denne bokserien, selv om de er viktige for veksten og utviklingen av et samfunn, fremfor alt er en prosess som søker å øke den enkeltes kapasitet gjennom fordypning og handling. Det enhver veileder bør være oppmerksom på, er at disse handlingene bygger videre på hverandre, i økende kompleksitet, fra bok til bok. Å lære seg å utføre hver tjenestehandling på en effektiv måte viser seg å være avgjørende for kapasiteten til å utføre de påfølgende. Å opprettholde en vedvarende dialog over flere hjemmebesøk, slik denne boken foreslår, er helt klart mer krevende enn aktiviteten det oppmuntres til i Bok 1 – å arrangere jevnlig andaktsmøter, enten på egenhånd eller i samarbeid med noen andre. Det er ikke vanskelig å se hvordan det vil være vesentlig for deltakerne å utvikle egenskapene som omtales her, for å kunne påta seg de gradvis mer komplekse tjenestehandlingene.

Som nevnt innledningsvis i Bok 1, har deltakerne i instituttkursene over hele verden et allsidig opphav og har til å begynne med ulik grad av kjennskap til bahá'í-skriftene. Idet de begynner på den andre boken, har de faktisk, alle som en, gitt seg i vei på tjenestens sti som kursene åpner opp for. Men noen forskjeller finnes fortsatt. For ungdom vil det for eksempel være slik at med mindre de har gått gjennom utdanningsprogrammene for barn og juniorungdom, vil mange av utsagnene og temaene presentert i boken være nye for dem, og å studere dem vil fungere som en måte å fordype deres kunnskap om troen på. Veilederen bør i denne sammenheng være forberedt på å fremvise den nødvendige fleksibilitet og kreativitet for å nære forståelsen til hver av gruppens medlemmer, samtidig som kursets hovedhensikt, å sette deltakerne i stand til å innlede meningsfulle og oppløftende samtaler, oppnås. I de tusenvis av samfunn hvor boken anvendes, er dessuten den samfunnsbyggende prosessen som de tre enhetene forsøker å tilrettelegge for, ikke på samme utviklingsnivå. Å omsette i handling det de har lært, kan derfor ha forskjellig uttrykk fra et sted til et annet, og dette gir også en indikasjon om hvilken omtanke og grundighet en veileder må møte behovene til den enkelte deltaker med idet gruppen går gjennom disse sidene.



Gleden ved å undervise

Hensikt

Å forstå at gleden ved undervisning ligger
i selve det å dele Guds Ord med andre,
uavhengig av umiddelbare resultater

DEL 1

Å reise seg for å tjene er det andre kurset i sekvensen som tilbys av Ruhi-instituttet med sikte på å kombinere studium og handling. Dens mål er å hjelpe deg å bevege deg videre langs tjenestestien du har begitt deg ut på, idet du bestreber deg på å oppnå en todelt hensikt: å følge opp din egen åndelige og intellektuelle utvikling og å bidra til forvandling av samfunnet. Allerede fra din deltakelse i det første kurset har du antakelig oppdaget at stien vi henviser til, defineres av en rekke tjenestehandlinger, handlinger som vi utfører med blikket vendt mot en ny verdensorden slik det er forutsett i Bahá'u'lláhs skrifter. Mye av det vi omtaler som å “vandre på tjenestens sti”, utgjøres derfor av våre bestrebelse på å anvende hans lære i våre egne liv og i menneskehetens liv. Selv omtaler han sin åpenbaring slik:

“O mine tjenere! Min hellige, min guddommelig forordnede åpenbaring kan lignedes med et osean i hvis dybder er skjult talløse perler av høy verdi, og av en altoverstrålende glans. Det er enhver søkendes plikt å bestrebe seg på å nå dette oseans bredder, for at han i henhold til sin søkens intensitet og de anstrengelser han har gjort, kan ta del i de goder som er forut besluttet i Guds ugjenkallelige og skjulte tavler.”¹

I denne første enheten styrer vi tankene mot gleden som fyller våre hjerter, idet vi oppdager de visdomsperler som ligger i Bahá'u'lláhs åpenbarings osean, og deler dem med andre. Fra å studere Bok 1 har du allerede sett hvor utsøkt vakre de er, de guddommelige ledelses perler som vi finner i hans skrifter. Vi lar tankene dvele ved et par utdrag til:

“Guds ytringer er en lampe, og dens lys er disse ord: Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren.”²

“Høyest av alt elsker jeg rettferdighet; vend deg ikke bort fra den hvis du søker meg, og forsøm den ikke, så jeg kan ha tillit til deg.”³

“Vær omhyggelig oppmerksomme på behovene i tiden som dere lever i, og la deres overlegninger dreie seg om dens påtrengende behov og fornødenheter.”⁴

“Alle mennesker er skapt for å fremme en evig fremadskridende sivilisasjon.”⁵

“Verden svinner bort, og det som er evigvarende, er Guds kjærlighet.”⁶

“Du er min lampe og mitt lys er i deg. Lån din stråleglans fra dette og søk ingen annen enn meg. For jeg har skapt deg rik og gavmildt utøst min gunst over deg.”⁷

Det kan hende du over tid ønsker å lære disse korte utdragene utenat.

DEL 2

Som en start på din overveielse av enhetens hovedtema, kan du lese første avsnitt i foregående del på nytt og utføre følgende øvelser:

1. Fullfør følgende setninger:

a. Det er vår plikt å _____ oss på å _____ av Bahá'u'lláhs åpenbarings osean.

b. Vi bør bestrebe oss på å nå breddene av Bahá'u'lláhs åpenbarings osean for at vi _____ til vår søkens _____ og de _____ vi har gjort, kan _____ de _____ som er forut besluttet i Guds ugjenkallelige og skjulte tavler.

c. Godene vi får fra Bahá'u'lláhs åpenbarings osean vil være i henhold til _____

_____.

2. Hva betyr det å “bestrebe” seg? _____

3. Hva betyr det å “bestrebe seg på å nå” noe? _____

4. Hva bør enhver sökende bestrebe seg på å nå? _____

5. Hva betyr det at noe er “i henhold til” noe annet? _____

6. Bahá'u'lláh forteller oss at vi vil motta goder fra hans åpenbarings osean i henhold til de anstrengelser vi gjør. _____

a. Gi noen eksempler på anstrengelsene vi foretar som gjør oss til mottakere av disse godene: _____

- b. Gi noen eksempler på godene som vi mottar: _____

DEL 3

Når vi vet at Bahá'u'lláhs åpenbaring er som et osean i hvis dyp det ligger perler av stor verdi, gjør hver og en av oss den ytterste anstrengelse for å ta del i dets goder og å hjelpe andre i å nå dets bredder. Men hvor langt fra oss, kan vi spørre oss selv, er breddene til dette osean? Bahá'u'lláh sier:

“O mine tjenere! Den ene sanne Gud er mitt vitne! Dette aller største, dette bunnløse og bølgende osean er nær, forbausende nær dere. Se, det er nærmere enn deres egen livsåre! I ett nu kan dere, om dere bare vil, oppnå og få del i denne uforgjengelige gunst, denne gudgivne nåde, denne uforkrenkelige gave, denne overmåte kraftfulle og usigelig herlige foræring.”⁸

Øvelser:

1. Hva henviser utsagnet “dette aller største, dette bunnløse og bølgende osean” til? _____

2. Hvor nært oss er dette oseanet? _____

3. Hvor raskt kan vi nå dette oseanet? _____

4. Fullfør følgende setninger:
 - a. Dette aller største osean, Bahá'u'lláhs åpenbaring, er nær, _____
_____ oss.
 - b. Bahá'u'lláhs åpenbarings osean er _____ oss enn vår egen livsåre.
 - c. I _____ kan vi, om vi bare vil det, _____ og
_____ hans åpenbarings osean.
 - d. I ett nu kan vi, _____, oppnå og få del i hans
åpenbarings osean.

DEL 4

Når vi har nådd bredden av Bahá'u'lláhs åpenbarings osean, tar vi del i dets skatter og deler gavmildt og uforbeholdent med andre dets perler av guddommelig ledelse som vi stadig oppdager mens vi studerer, ber og mediterer, og i våre anstrengelser for å tjene hans Sak og menneskeheten. Det kan hende du ønsker å vie litt tid til å lære utenat følgende avsnitt, en stadig påminnelse om hvor hellig denne plikten er:

“O veifarende på Guds sti! Ta din del fra hans nådes osean, og berøv ikke deg selv de ting som ligger skjult i dets dybder. Vær av dem som har fått del i dets skatter. Dersom en duggdråpe av dette osean ble utgytt over alle som er i himmel og på jord, ville den være nok til å berike dem med Guds gavmildhet, den allmektige, den allvitende, den allvise. Med forsakelsens hender hent fra dette hav dets livgivende vann, og stenk alle skapte ting med det, så at de må bli rensset fra alle menneskegjorte begrensninger, og nærme seg Guds mektige sete, dette helligede og strålende Sted.”⁹

DEL 5

Etter hvert som vi går gjennom instituttkursene og gjennomfører studiet og de handlingene det oppfordres til, øker vår kapasitet for tjeneste, og vi blir i stand til å påta oss tjenestehandlinger som bringer våre hjerter uutsigelig glede og bistår oss i å oppfylle vår todelte hensikt – aktiviteter som å arrangere klasser for barns åndelige opplæring, å engasjere juniorungdom i programmer som styrker dem åndelig og å hjelpe grupper av venner med å studere hovedsekvensen av bøker. Gjennom hele denne reisen vil Guds Ord, som vi kommer til å dele med andre, unge og gamle, være vår vedvarende kilde til inspirasjon. Det er derfor passende at vi ofte mediterer over dets kraft og innvirkning på det menneskelige hjerte. I følgende sitat omtaler Bahá'u'lláh denne kraften:

“Guds ord kan lignedes med et ungt tre, med røttene innplantet i menneskenes hjerter. Det påhviler dere å fremme dets vekst ved visdommens levende vann, med gudinnviede og hellige ord, så dets røtter kan bli solid festet og dets grener kan utspredes så høyt som himlene og enda høyere.”¹⁰

1. Hva kan Guds Ord sammenlignes med? _____

2. Hvor er røttene til Guds Ords tre blitt plantet? _____

3. Hvordan skal vi fremme veksten av dette treet? _____

4. Til hvilke høyder kan dette tre vokse? _____

5. Forklar med noen få setninger hvorfor det å dele Guds Ord med andre er av den største viktighet. _____

DEL 6

La oss nå tenke på de forskjellige aktivitetene som opptar oss i vårt daglige liv. Vi gir næring til kroppen vår. Vi studerer for å erverve oss ny kunnskap og øke vår mentale yteevne. Vi arbeider og utvikler ferdigheter som setter oss i stand til å leve som produktive medlemmer av samfunnet. Vi deltar i sport og andre fritidsaktiviteter. Mange slike aktiviteter som alle er viktige for vår intellektuelle fremgang og vårt materielle velvære, opptar en stor del av tiden vår. Men hver dag forekommer det spesielle øyeblikk, ladet med åndelighet, når vi ber, når vi alene eller med venner fordyper vår kunnskap om de guddommelige læresetninger, eller når vi på en av mange forskjellige måter hjelper dem rundt oss med å oppdage perlene skjult i Bahá'u'lláhs åpenbarings osean. Er ikke disse øyeblikk umåtelig verdifulle? Finnes det noen større glede enn å kunne å ta del i disse himmelske velsignelser?

Vi bør alltid ha i tankene hvordan 'Abdu'l-Bahá oppmuntret oss til å vie oss til å oppløfte menneskeheten:

“Vi er alle forenet i én guddommelig hensikt, vi har intet motiv av materiell art, og vårt inderligste ønske er å utbre Guds kjærlighet i verden!”¹¹

Anta at muligheten åpner seg for deg til å dele et av sitatene du har lært utenat fra del 1 med en venn. Hvorfra kommer den gleden du føler i ditt hjerte? Du håper naturligvis at din venn blir oppløftet av Bahá'u'lláhs ord. Men hva om vedkommende ikke viser den entusiasmen du hadde håpet på? Forsvinner simpelthen gleden du føler i ditt hjerte? Hvorfor ikke?

DEL 7

Idet vi innser at av alle de ting vi gjør i våre liv, er de øyeblikk vi tilbringer med å dele Guds Ord med andre, fylt med spesielle velsignelser, når vi en høyst viktig konklusjon: at den gleden vi får fra å tjene, kommer fra selve handlingen. Vi håper selvsagt at tjenestehandlingene vi utfører kommer til å gi verdifulle resultater, men om vi er for knyttet til resultatene, om vi påvirkes for

mye av ris eller ros, mister vi gleden ved å undervise. Det som bør inspirere oss til å tjene, er kjærlighet til Gud, ikke ønsket om å lykkes, eller å motta fordeler eller anerkjennelse. Løsrivelse fra alle disse tingene er en forutsetning for gledesfylt tjeneste. Å studere følgende sitater vil hjelpe deg med å reflektere over dette temaet:

“O menneske med to slags syn! Lukk det ene øye og se med det annet. Lukk det ene for verden og alt som er i den, og se med det annet den Elskedes hellige skjønnhet.”¹²

“O venner! Oppgi ikke den evige skjønnhet for en skjønnhet som må dø, og fest ikke deres hjerter ved denne støvets forgjengelige verden.”¹³

“O ytringens sønn! Vend ditt ansikt mot mitt og gi avkall på alt annet enn meg, for mitt herredømme varer ved og mitt rike går ikke til grunne. Hvis du søker en annen enn meg, ja om du gjennomsøker universet i all evighet, vil din søken være forfeilet.”¹⁴

“O fremmede som har en venn! Ditt hjertes lys er tent av min makts hånd, slukk det ikke med selvets og begjærets vinder. Det som helbreder alle dine lidelser er ihukommelse av meg; glem den ikke. La min kjærlighet bli din skatt og sett den like høyt som selve synet og livet.”¹⁵

“Løsrevethet er som solen; i de hjerter der den skinner, slukker den begjærlighetens og selvets ild. Den hvis syn er opplyst av forståelsens lys, vil ganske visst løsrive seg fra verden og dens forfengeligheter ... La ikke verden og dens skjendighet bedrøve dere. Lykkelig er den som rikdom ikke fyller med hovmod, ei heller armød med sorg.”¹⁶

1. Betyr det å være løsrevet fra denne verden at man lever som en eneboer? _____
2. Er det mulig å være løsrevet fra denne verden og samtidig eie ting? _____

3. Er en person som vier praktisk talt hver time av sitt liv til sitt arbeid, løsrevet fra verdens ting? _____
4. Er en person som arbeider nok til å tilfredsstille sine grunnleggende behov og så tilbringer resten av sin tid med å ikke gjøre noe, løsrevet fra denne verden? _____
5. Er en person som ikke er i stand å godta materielt ubehag på tjenestens arena, løsrevet fra verden? _____
6. Det finnes mye vi kan være knyttet til utenom det materielle. Hva ville du være knyttet til hvis du var en person som:
 - ønsker å gi opp når vedkommende utfører en tjenestehandling og ingen anerkjenner den? _____

- føler seg mismodig når noen ikke godtar de ideene vedkommende deler? _____
- skjuler sin tro i frykt for å bli avvist av andre? _____

7. Løsrivelse innebærer hverken fjernhet eller mangel på omtanke. Hvilket av følgende kan være tegn på at en ikke er løsrevet?

- _____ Å finne glede i å se andre gjøre fremskritt
- _____ Å slutte å undervise en klasse når et fåtall barn oppfører seg dårlig
- _____ Å skryte av ens egne oppnåelser
- _____ Å studere flittig og føle seg tilfreds med den fremgang man gjør
- _____ Å arbeide hardt for å utvikle ens egen kapasitet til å tjene til det felles beste
- _____ Å strebe etter utmerkelse i ens eget yrke
- _____ Å utvise renslighet og holde hjemmet rent og ryddig
- _____ Å ivareta ens egne eiendeler
- _____ Å bry seg om andres velbefinnende
- _____ Å bli motløs når man ikke roses for sine anstrengelser

8. Løsrivelse er så viktig for hver og en av oss at det foreslås at du lærer utenat alle sitatene i denne delen.

DEL8

For å motta godene ved et gledesfylt liv i tjeneste for menneskeheten, må vi være villige til å anstrenge oss, og anstrengelsene kan innebære en grad av oppofrelse. Vi bruker ofte begrepet “ofre” i våre daglige liv. Om en venninne kommer hjem fra en reise tidlig om morgenen, står vi kanskje opp tidlig for å hente henne. Vi kan si vi har ofret noen timers søvn. Noen vi står nær blir syk, og vi avstår fra vårt foretrukne tidsfordriv for å se til vedkommende. Det er tilfeller i livet hvor vi må arbeide ekstremt hardt, og vi kan tenke at vi ofrer komfort for å nå et mål.

Vi har alle det inderligste ønske om å tjene Saken idet vi generøst ofrer vår tid og energi og, i den grad det er mulig, en del av våre materielle ressurser. Når vi handler slik, bør vi huske på at vi på tjenestens sti kanskje gir avkall på ting av denne verden, men det vi får er ektefølt glede idet vi utvikles åndelig. Vi vil få muligheten til å reflektere ytterligere over offerets natur i fremtidige kurs. Det som er viktig å anerkjenne helt fra begynnelsen av, er at dette innebærer å gi avkall på det som er lavere til fordel for det som er høyere, lik et frø som ofrer seg selv for at treet kan bli til. Offer er en gledebringer, og denne gleden vil ikke bli vår med mindre vi er villige til å yte vedvarende innsats.

Bahá'u'lláh sier:

“Anstrengelse må til hvis vi skal søke ham. Iver må til hvis vi skal smake sødmen av å gjenforenes med ham. Og hvis vi drikker av dette beger, skal vi kaste verden bort.”¹⁷

Og ‘Abdu’l-Bahá råder oss til:

“... ikke hvil, søk ingen ro, knytt dere ikke til denne flyktige verdens luksus, fri dere fra enhver tilknytning, og legg sjel og hjerte i bestrebelsen på å bli fullt grunnfestet i Guds rike. Vinn de himmelske skatter. Bli mer opplyst dag for dag. Kom nærmere og nærmere enhetens terskel.”¹⁸

Vi tror alle at vi må anstrenge oss for å nå våre mål. Men denne enkle antakelsen har visse praktiske implikasjoner vi ikke bør glemme. For det første er det nødvendig å huske på at det er sammenheng mellom den mengde energi som kreves, og vanskelighetsgraden i målet eller oppgaven vi står overfor. Vi fører oss selv bak lyset om vi tror dette kan oppnås med noe mindre. Men omfanget av anstrengelsen er ikke den eneste faktoren å ta stilling til. Det er behov for regelmessighet og utholdenhet. Fokus er nødvendig. Vanen med å fullføre handlinger og ikke sporadisk hoppe fra det ene til det andre uten å fullføre det, er essensiell. Halvhjertet innsats bærer ingen frukt. Forestill deg en ukentlig klasse for åndelig undervisning av barn. Læreren må vie et visst antall timer til å forberede hver time, være helt fokusert på, så lenge den varer, å hjelpe barna med å forstå innholdet av leksjonen, avlegge jevnlike besøk hos barnas foreldre og følge deres individuelle utvikling, uke etter uke. Hva er skjebnen for en klasse hvor læreren bare forbereder seg av og til, avslutter økten brått når vedkommende blir sliten og ikke vier tilstrekkelig tid til å tenke på hvert enkelt barn og diskutere fremgangen som det har, med dets foreldre? Og hva om timen simpelthen blir avlyst hver gang læreren ønsker å delta på noe annet, la oss si, å treffe en venn som er på besøk i byen?

Disse få kommentarene er ment å overbevise oss om at vi må vie tilstrekkelig oppmerksomhet til både mengden og kvaliteten som kreves i hver anstrengelse vi gjør. Dette gjelder ikke bare for de tjenestehandlinger vi begynner på, men gjelder like mye for vår egen utvikling. Selv de åndelige vanene vi overveide i den første boken i serien – å be regelmessig, å lese skriftene hver dag, å reflektere over hvordan vi kan bringe våre liv i overensstemmelse med læren, å delta helhjertet på andaktsmøter – beror på vedvarende innsats. Nedenfor følger en rekke utsagn som har med innsats å gjøre. Å avgjøre hvilke av disse som er sanne, vil bistå deg til å reflektere ytterligere over denne saken:

- _____ Om du er lur, trenger du ikke å jobbe hardt.
- _____ Hvorfor gå den lange veien – se alltid etter snarveier.
- _____ Smerte er nødvendig for å oppnå noe.
- _____ Drøm stort – dine ønsker vil gå i oppfyllelse.
- _____ Jo større gevinst, desto større innsats.
- _____ Jo større innsatsen er, desto bedre smaker belønningen.
- _____ Lykkes du ikke første gang, prøv, og prøv igjen!

- _____ Hvorfor jobbe når du kan få andre til å gjøre det for deg?
- _____ Om noe krever for stor innsats, er det ikke ment å skulle oppnås.
- _____ Du kommer langt med små steg – jevnt og trutt.
- _____ Ingenting som er verdt å eie, kommer med letthet.
- _____ Utmerkelse krever helhjertet innsats.
- _____ En reise på tusen mil starter med ett enkelt skritt.
- _____ Bare å klare seg er ikke godt nok.
- _____ Vi bør ikke vente på at ting skal skje, vi bør jobbe aktivt for at det skjer.
- _____ Å lykkes beror på flaks.
- _____ Vi vil ikke oppnå vår todelte hensikt ved et trylleslag.
- _____ Vi må kalle oss selv til regnskap hver dag.

Vi vandrer på tjenestens sti i streben etter å oppnå vår egen åndelige og intellektuelle utvikling og for å bidra til forvandling av samfunnet. Det er åpenbart at anstrengelsen for å nå denne todelte hensikten krever en stor porsjon innsats fra oss. Bahá'u'lláh forteller oss:

“Den uforlignelige Skaper har skapt alle mennesker av én substans og opphøyet deres virkelighet over resten av sine skapninger. Et gunstig utfall eller nederlag, vinning eller tap må derfor bero på menneskets egne anstrengelser. Jo mer det bestreber seg, desto større vil dets fremgang bli.”¹⁹

Du ønsker kanskje å lære utenat sitatet ovenfor, om du ikke allerede har gjort det.

DEL 9

For å være i stand til å finne glede i tjeneste, bør vi pleie visse holdninger i oss selv. Vi må for eksempel være takknemlige for den gave å kunne tjene, som Gud har skjenket oss – det er utenkelig å forestille seg at vi gjør Gud en tjeneste når vi tjener hans Sak. Vi må også lære oss å unngå pessimisme og nærme oss livet med et optimistisk syn på verden. Hindringer på tjenestestien kan omdannes til et springbrett for ytterligere fremgang. Selv midt i vanskeligheter ser vi med troens øyne lyst på fremtiden. Følgende ord fra ‘Abdu’l-Bahá hentyder til det håp og den optimisme som bør karakterisere vår innsats:

“Hvor lite er vel ikke frøet i begynnelsen, men til sist er det et mektig tre. Se ikke på frøet, se på treet og dets blomster og dets løv og dets frukter.”²⁰

“Kjenn derfor til den avgjørende betydningen av dette lille frø som Jorddyrkeren med sin barmhjertighetens hender har sådd på Herrens pløyde marker, vannet med sine gavers og gunstbevisningers regn og nå pleier i varmen og lyset fra Sannhetens Dagstjerne.”²¹

“Når dere ser et tre vokse og utvikle seg, vær da forhåpningsfulle om dets resultat. Det vil til sist blomstre og bære frukt. Hvis dere ser tørr skog eller gamle trær, er det overhodet intet håp om frukt.”²²

“Derfor må Guds elskede flittig pleie og nære og fostre dette håpets tre med sine bestrebelsers vann.”²³

“Hvis hjertet vender seg bort fra de velsignelser Gud tilbyr, hvordan kan det da håpe på lykke? Hvis det ikke setter sitt håp og sin lit til Guds barmhjertighet, hvor kan det finne hvile?”²⁴

For å reflektere over situatene ovenfor, fullfør følgende setninger:

1. Hvor lite er vel ikke frøet i begynnelsen, men til sist _____
_____ .
2. Vi bør ikke se på det lille frøet, men _____
_____ .
3. Vi bør derfor kjenne til den avgjørende betydningen av dette lille frø som Gud med sin barmhjertighetens hender _____

_____ .
4. Når vi ser et tre vokse og utvikle seg, bør vi _____
_____ .
5. Når vi ser et tre vokse og utvikle seg, bør vi være forhåpningsfulle om at det vil _____
_____ .
6. Med vårt bestrebelsers vann, bør vi _____
_____ .
7. Hvis hjertet vender seg bort fra de velsignelser Gud tilbyr _____
_____ ?
8. Hvis hjertet ikke setter sitt håp og sin lit til Guds barmhjertighet, _____
_____ ?

Reflekter nå et øyeblikk: Er du enig i at vår gledesfylte og håpefulle innstilling kombinert med en holdning av ydmyk takknemlighet er en kilde til glede for andre? Og la oss alltid huske, idet vi reiser oss for å tjene Saken, at vi bringer det glade budskap om at den nye Dag gryr, Dagen

for menneskehetens innhøsting. Måtte Bahá'u'lláhs ord gi gjenklang i våre hjerter.

“Lykkelige er de som handler; lykkelige er de som forstår; lykkelig det menneske som har holdt fast ved sannheten, løst fra alt som er i himlene og alt som er på jord.”²⁵

REFERANSER

- 1 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), CLIII, s. 369.
- 2 Bahá'u'lláh, *Ord til ettertanke* (Oslo: Bahá'í Forlag 1994), s. 365.
- 3 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: Gyldendal Norsk Forlag, 2. opplag 1988), arabisk nr. 2. [med mindre endringer]
- 4 Bahá'u'lláh, *Enhetens tabernakel* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), s. 5.
- 5 *Bahá'u'lláh 1817-1892* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2. opplag 2017), s. 52.
- 6 Bahá'u'lláh, *Kvinner*, Bahá'í Forlags studieserie nr.8, s. 28. [Bok 9.1, sitat nr. 49]
- 7 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, arabisk nr. 11. [med mindre endringer]
- 8 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLIII, s. 370. og *Hver morgen og aften*, s. 2
- 9 *Ibid.*, CXXIX, s. 316.
- 10 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag 2017), s. 94.
- 11 *'Abdu'l-Bahás visdom* (Oslo: Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge, 1974), s. 62.
- 12 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, persisk nr. 12.
- 13 *Ibid.*, persisk nr. 14.
- 14 *Ibid.*, arabisk nr. 15. [med mindre endringer]
- 15 *Ibid.*, persisk nr. 32. [med mindre endringer]
- 16 Bahá'u'lláh, sitert i *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, opplag fra 1980), s. 42.
- 17 Bahá'u'lláh, *Ord til ettertanke*, s. 16.
- 18 'Abdu'l-Bahá, *Den guddommelige plans tavler* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2016), s. 89.
- 19 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XXXIV, s. 91.
- 20 *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, opplag fra 2015), nr. 40.3, s. 118–119.
- 21 *Ibid.*, nr. 40.3, s. 119.
- 22 Fra en tale holdt 11. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), avsn. 2, s. 153.
- 23 *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 206.13, s. 356–357.
- 24 *'Abdu'l-Bahás visdom*, s. 68.
- 25 Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, opplag fra 2016), s. 139.



Oppløftende samtaler

Hensikt

Å lære seg kunsten å introdusere åndelige prinsipper i en samtale

DEL 1

I den første enheten i denne boken snakket vi om den store gleden vi får fra å dele Guds Ord med andre. Etter hvert som vi går på tjenestens sti, får vi mange anledninger til å diskutere innsikten vi oppnår fra Bahá'u'lláhs åpenbaring, med venner og bekjente. Blant de viktigste evnene vi alle trenger å utvikle er derfor de som gjør oss i stand til å bidra til meningsfulle og oppløftende samtaler. Hensikten med denne enheten og den neste er å bistå deg med dette. Her vil du bli engasjert i hvordan du kan heve nivået på en samtale ved å vise til åndelige prinsipper når anledningen byr seg. I den neste enheten vil du tenke på hvordan du kan innlede og gjennomføre en rekke samtaler om bestemte temaer som en del av en systematisk innsats for å bygge et pulserende samfunn i landsbyen din eller i nabolaget ditt.

Det vi vil gjøre i delene som følger, er å se på en rekke uttalelser om ulike temaer som selv om de ikke er nøyaktige sitater, alle bygger på 'Abdu'l-Bahás taler og tavler og som inneholder mange av uttrykkene han brukte. Du bør lese hvert utsagn flere ganger, identifisere rekkefølgen av ideer og sammen med de andre i gruppen din bytte på å si dem høyt til du kan uttrykke dem på en naturlig måte. Denne øvelsen vil bidra til å forberede deg på å snakke med letthet når du finner det passende å gjøre bruk av troens læresetninger for å utvide en samtale.

I denne enheten vil du selvsagt fortsette å lære utdrag fra skriftene utenat, for de har en spesiell kraft som gjennomtrenger menneskehjertet, og når de veves inn i det du sier, vil de ha en dyptgående virkning på den som lytter. Likevel kreves det visdom når en siterer direkte fra skriftene i en samtale. Det som er nødvendig, er måtehold, balanse mellom å sitere direkte fra skriftene og å bruke egne ord for å forklare troens lære. For å oppnå en slik balanse, må du bruke mye tid og energi på å studere skriftene og la dem forme dine tanker og følelser.

DEL 2

Det første utsagnet du blir bedt om å studere, har å gjøre med menneskehetens behov for en lærer og oppdrager:

Når vi tenker på eksistens, observerer vi at mineralriket, planteriket, dyreriket og det menneskelige rike alle trenger en lærer. En hage har behov for en gartner. For å få en rik høst, trenger jorda en bonde. Hvis et menneske blir overlatt til seg selv i villmarken, vil det tilegne seg dyrets væremåter. Hvis det får opplæring, kan det utvikle de største talenter. Om det ikke var for lærere, ville det ikke vært noen sivilisasjon.

Det finnes tre typer opplæring: materiell, menneskelig og åndelig. Materiell opplæring har å gjøre med kroppens utvikling. Menneskelig opplæring handler om sivilisasjon og fremskritt. Den tar for seg styresett, sosial orden, menneskelig velferd, handel og industri, kunst og vitenskap, viktige oppdagelser og store foretagender. Åndelig oppdragelse består i å erverve seg guddommelige fullkommenheter. Dette er sann opplæring, for ved hjelp av denne blir den åndelige, den høyere menneskenaturen utviklet.

For å kunne gjøre fremskritt, trenger menneskeheten en lærer som har klar autoritet som en materiell, menneskelig og åndelig lærer. Hvis noen skulle si: "Jeg er skjenket høy intelligens

og har ikke behov for en slik lærer,” ville han benekte det opplagte. Det ville være som et barn som sier: “Jeg har ikke bruk for oppdragelse. Jeg vil handle ut fra min fornuft og intelligens og vil oppnå fremstående egenskaper ved egen hjelp.”

Menneskeheten har alltid hatt behov for en slik fullkommen lærer, en som kan hjelpe den med å ordne anliggender i forhold til kroppens næring og helse, kan inspirere til fremskritt når det gjelder kunnskap, oppfinnelser og oppdagelser og viktigst av alt, kan puste åndens liv inn i den. Intet vanlig menneske er i stand til å utføre disse enorme oppgavene. Bare Guds manifestasjoner har kraften til å fullføre dem. Disse er utvalgte sjeler som Gud fra tid til annen sender for å være menneskehetens universelle lærere.

1. Les utsagnet flere ganger i gruppen, og hjelpe hverandre med å lære innholdet godt. Dere bør stille hverandre spørsmål knyttet til ideene som er presentert, og øve dere på å uttrykke dem naturlig og med letthet.
2. Diskuter så i gruppen hvordan ideene som du har lært å uttrykke her, kan introduseres i en samtale. Du skal selvsagt ikke plutselig si til vennene dine at det finnes tre former for opplæring. Det er derfor verdifullt for deg å tenke gjennom i hvilke sammenhenger ideene ovenfor vil være relevante. Kanskje er temaet som diskuteres, moralsk forfall i samfunnet eller hvordan en kan arbeide for verdens forbedring. Reflekter over ulike samtaler som du engasjerer deg i sammen med venner, familiemedlemmer og bekjente. Er det noen av temaene som opptar dem som kunne egne seg for en diskusjon omkring ideene i dette utsagnet?

3. I samtaler stilles det ofte spørsmål ved temaer som det du nettopp har studert. Hva ville du svare hvis noen spurte: “Hvem er noen av disse lærerne du snakker om?”

4. Nedenfor er noen sitater fra Bahá'u'lláhs skrifter som omhandler menneskehetens behov for en lærer. Reflekter over dem og lær minst ett av dem utenat. På denne måten vil du bli i stand til å flette inn utdrag fra skriftene i samtaler når det passer slik.

“Alle mennesker er skapt for å føre videre en evig fremadskridende sivilisasjon.”¹

“Den ene sanne Guds formål med å åpenbare seg for menneskene – opphøyet være hans herlighet – er å avdekke de edelstener som ligger skjult i deres sanne og innerste selvs grube.”²

“Guds formål med å sende sine profeter til menneskene er tofoldig. Det første er å utfri menneskenes barn fra uvitenhetens mørke og lede dem til den sanne forståelses lys. Det annet er å trygge menneskehetens fred og ro og tilveiebringe alle de midler hvorved disse kan opprettes.”³

“Til alle tider og under alle forhold har menneskene behov for en til å formane dem, veilede dem, opplære dem og undervise dem.”⁴

DEL 3

De følgende avsnittene beskriver hvordan Gud bare kan kjennes gjennom sine manifestasjoner, og de vil hjelpe deg i samtaler med venner:

Tenk på det uendelige univers. Er det mulig at det kunne blitt skapt uten en Skaper? Eller at Skaperens innerste virkelighet noensinne kunne bli forstått av det som han skapte? Hvis vi iakttar skapelsen i sin helhet, ser vi at det som er lavere ikke er i stand til å forstå evnen til det som er høyere. Så steinen og treet kan aldri, uansett hvor mye de utvikler seg, forestille seg synsevnen og hørselsevnen. Dyret kan aldri fatte menneskets innerste vesen og bli oppmerksom på menneskeåndens evner. Hvordan kan da vi, det skapte, forstå Skaperens virkelighet?

Selv om vår forståelse aldri kan nå Gud, er vi ikke berøvet kjennskapen til ham. Fra tid til annen har det fremtrådt på jorden en spesiell skikkelse som er Guds manifestasjon. Alt av fullkommenhet, nådegaver og herlighet som tilhører Gud, er synlig i disse hellige manifestasjonene likesom solstråler som viser seg i et klart, pusset speil. Å si at speilet gjenspeiler solen betyr ikke at solen har steget ned fra sine høyder og blitt forenet med speilet. På samme måte er det at Gud ikke kommer ned fra hellighetens himmel til dette eksistensplanet. Det som det betyr, er dette: Alt som menneskeheten vet, lærer og forstår om Guds navn, egenskaper og fullkommenheter, viser til hans hellige manifestasjoner.

1. Etter å ha lest dette utsagnet flere ganger i gruppen og svart på spørsmål som dere stiller hverandre om innholdet, bør du øve deg på å uttrykke disse ideene med relativ letthet.
2. Diskuter nå i gruppen hvordan dere på en naturlig måte kan innarbeide i en samtale ideene som dere har lært her. Dette kan enkelt gjøres for eksempel i en samtale om Guds eksistens eller hensikten med livet. Hva er noen andre temaer og spørsmål som kommer opp i samtaler blant familie og venner, og som kunne gi deg muligheten for å dele disse ideene?

3. Tenk deg at du i en samtale med vennene dine får en mulighet til å presentere ideene du nettopp har studert. Hvordan ville du svare hvis en av dem stilte deg følgende spørsmål: “Hva er noen av de ting vi vet om Gud gjennom hans manifestasjoner?”

4. Kanskje du ønsker å lære ett eller flere av følgende utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter utenat, slik at du kan sitere dem når du snakker med venner om dette emnet:

“Å kjenne og nå frem til ham som er Kilden til alle ting, er umulig uten å kjenne og nå frem til disse lysende Skapninger som utgår fra Sannhetens Sol.”⁵

“Manifestasjonens person har alltid vært Guds representant og talerør. Han er i sannhet daglysningen for Guds fortrinnsligste titler og hans opphøyede egenskapers demringssted.”⁶

“Vær videre forvissset om at alle disse gudsmanifestasjoners handlinger og gjerninger – ja, alt som vedrører dem, og hva som helst de måtte manifestere i fremtiden – alle er forordnet av Gud og gjenspeiler hans vilje og hensikt.”⁷

DEL 4

Religionenes enhet er et tema som interesserer mange, og følgende ideer vil bistå deg ved tallrike anledninger:

Vi må elske lyset uansett i hvilken lampe det viser seg. Vi må elske rosen uansett hvilken hage den blomstrer i. Vi må søke sannheten uansett fra hvilken kilde den kommer. Å holde fast ved lyset i én lampe kan hindre oss i å verdsette lyset når det skinner i en annen. Når vi søker sannheten, må vi kvitte oss med forutinntatte oppfatninger og gi slipp på fordommer. Hvis vår kopp er full av selvet, er det ikke plass til livets vann.

Religion er verdens lys. Den leder våre skritt og åpner dørene til uendelig lykke for oss. Når vi, befridd fra begrensningene fra dogmer og blind etterligning, undersøker alle de store religionenes lære, forstår vi at de hviler på samme fundament. De åpenbarer alle kunnskapen om Gud. De etterstreber alle utviklingen av menneskehetens verden.

Det finnes selvsagt forskjeller blant de sosiale lover og forskrifter som fremmes av den enkelte religion i tråd med tidens og stedets krav. Men i sin kjerne er alle religioner én. De dyrker tro, kunnskap, visshet, rettferdighet, gudsfrykt, edelhet, pålitelighet, kjærlighet til Gud og nestekjærlighet. De lærer oss renhet, løsrivelse, ydmykhet, overbærenhet, tålmodighet og standhaftighet. Disse menneskelige dydene blir fornyet i enhver religionsordning.

På grunn av fordommer og blind etterligning er det uheldigvis mange som ikke er i stand

til å se religioners underliggende enhet. Guds veiledning for menneskeheten er sannhet, og sannhet er ikke splittet – den er én. Hvis vi uavhengig søker sannheten og setter til side forutinntatte oppfatninger, vil vår søken lede til enhet. Religion bør forene oss. Den må opprette bånd av kjærlighet blant mennesker. Hvis den blir årsak til fiendskap eller splid, er det å foretrekke at den er fraværende.

1. Som i den foregående delen, bør dere lese dette utsagnet flere ganger i gruppen, stille hverandre spørsmål knyttet til ideene og øve på å uttrykke dem godt.
2. Tenk over i gruppen hvordan dere kan flette inn ideene dere har studert i en samtale for eksempel om religiøs konflikt som så ofte opptar folk. Men du kan også befinne deg blant en del venner som diskuterer viktigheten av å undersøke sannheten og ikke bli manipulert av propaganda. Tenk igjen tilbake på samtaler som du nylig har hatt med venner og naboer, kollegaer og bekjente. Hva er noen av temaene som opptar dem som kunne dra nytte av en diskusjon omkring disse ideene?

3. Hvordan ville du svare dersom noen, etter at du hadde delt ideene ovenfor i en samtale, spurte deg: “Hva er noen av sannhetene som er felles for alle religioner?”

4. Det foreslås at du lærer utenat ett eller to av følgende utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter:

“Det kan ikke herske noen som helst tvil om at verdens folkeslag, uansett rase eller religion, henter sin inspirasjon fra én himmelsk Kilde og er undersåtter av én Gud.”⁸

“Omgås tilhengerne av alle religioner i en ånd av vennlighet og kameratskap.”⁹

“Det grunnleggende formål som besjeler Guds tro og hans religion, er å hegne om menneskeslektens interesser og fremme dens enhet ...”¹⁰

“Guds religion er til for kjærlighet og enhet; la den ikke bli årsak til fiendskap eller splid.”¹¹

DEL 5

Forholdet mellom vitenskap og religion er det neste temaet som du blir bedt om å studere.

Religion må samsvare med vitenskap. Gud har skjenket oss forstand slik at vi kan oppfatte hva som er sant. Vitenskap og religion forventes begge å tilfredsstille fornuftens krav. De bør derfor være i samsvar med hverandre. De er de to vingene hvormed menneskelig intelligens kan sveve opp til store høyder, de to vingene som menneskeheten kan fly med. Én vinge er ikke tilstrekkelig.

Vitenskap er en gave fra Gud. Den oppdager lovene i den materielle verden og gjør oss i stand til å overkomme begrensningene som naturen har satt for oss. Ved hjelp av vitenskapelige instrumenter ser vi ting som er usynlige for det nakne øye og kommuniserer over store avstander på et øyeblikk. Vitenskap forener nåtiden og fortiden og gjennomtrenger fremtidens mysterier. Et folks fremgang avhenger av vitenskapelige oppnåelser.

Guds religion fremmer sannhet, støtter kunnskap og oppdrar menneskeslekten. Uten religion blir vitenskap et redskap for å fremme materialisme og fører til sist til håpløshet. Når religion står i motsetning til vitenskap, blir den ren overtro. Dersom religion og vitenskap går sammen i harmoni, vil det bli slutt på mye av hatet og bitterheten som nå fører til lidelse for menneskeheten.

1. Les som vanlig utsagnet flere ganger i gruppen, avsnitt for avsnitt, og still hverandre spørsmål til dere har lært innholdet godt nok til å uttrykke det på en naturlig måte.
2. Hvordan vil du svare noen som sa følgende: "Religion er noe som hører fortiden til. Vitenskapen kommer til å løse alle menneskehetens problemer." Ville det være nyttig for deg å kunne klargjøre at religion ikke er det samme som overtro, men at den blir det uten vitenskap, og at vitenskap uten religion fører til håpløshet født av materialisme? Klarer du å gi eksempler på hvordan dette foregår?

3. Det foreslås at du lærer utenat ett eller flere av følgende utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter:

"Først og fremst blant disse gunstbevisninger som den allmektige har skjenket mennesket, er forstandens gave Denne gave gir mennesket evnen til å skjelne sannheten i alle ting, leder det til det som er rett, og hjelper det til å oppdage skaperverkets hemmeligheter."¹²

"Se på verden, og tenk over den en stund. Den avdekker sitt eget selvs bok for dine øyne og åpenbarer det som er nedtegnet i den av din Herres Penn, formeren, den allkunnige."¹³

“Kunnskap er som vinger for menneskets liv, og en stige til å nå høyere. Å tilegne seg kunnskap påhviler alle.”¹⁴

DEL 6

Menneskehetens enhet er et emne som gir gjenklang i hjertene hos mennesker over alt i dag, og mange vil sette pris på å diskutere ideene som presenteres nedenfor, med deg.

En hage der blomster med mange farger og dufter vokser side om side, er behagelig for øyet. Og selv om de er forskjellige, blir hver blomst forfrisket av det samme regn og får varme fra én sol. Slik er det også med menneskeheten. Den består av mange raser og hudfarger. Men alle kommer fra den samme Gud, og alle har den samme opprinnelse. Mangfoldet i den menneskelige familie bør være en kilde til harmoni, slik det er i musikk der forskjellige toner blander seg sammen til en fullkommen akkord.

Enhet er nødvendig for eksistens. Kjærlighet er selve livets årsak. I den materielle verden holdes elementene i alle ting sammen på grunn av loven om tiltrekning. Loven om tiltrekning fører sammen visse elementer i form av en nydelig blomst. Men når tiltrekningen opphører, vil blomsten visne og opphøre å eksistere. Slik er det også med menneskeheten. Tiltrekning, harmoni og enhet er den kraft som holder menneskeheten sammen.

Bahá'u'lláh har skapt en modell for foreningen av alle verdens folk. Vi bør gjøre enhver anstrengelse for å tiltrekke dem til denne enhetens sirkel. Når vi møter mennesker av raser, nasjonaliteter, religioner og meninger som er forskjellige fra våre egne, bør vi ikke la disse forskjellene bli barrierer mellom oss. Vi bør tenke på dem som roser i ulike farger som vokser i menneskehetens vakre hage og glede oss over å være blant dem.

1. Etter å ha studert utsagnene ovenfor slik du gjorde med de foregående, tenk så på de mange samtaler som finner sted omkring deg. Hva er noen av temaene som opptar folk og som kunne åpne opp for muligheten for at du kunne dele disse ideene med dem?

2. En samtale om menneskehetens enhet kan lede til en diskusjon om viktigheten av enhet i ens eget samfunn. Kan du si noen få ord om hvordan hver av oss kan bidra til den?

3. Du ønsker kanskje å lære utenat ett eller flere av følgende sitater slik at du kan henvise til dem når du snakker om dette temaet med vennene dine:

“Enhetens tabernakel er reist; betrakt ikke hverandre som fremmede. Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren.”¹⁵

“Så mektig er enhetens lys, at det kan opplyse hele jorden.”¹⁶

“Vend blikket mot enhet, og la strålene fra dens lys skinne på dere. Kom sammen og beslutt dere for Guds skyld til å utrydde det som er kilden til uenighet mellom dere.”¹⁷

“Det påhviler menneskene å holde iherdig fast ved det som vil fremme fellesskap, velvilje og enhet.”¹⁸

DEL 7

Det følgende utsagnet vil hjelpe deg til å bidra til diskusjoner om temaet rettferdighet, noe som i stor grad opptar de fleste mennesker.

Individuelle forskjeller i evner og anlegg er grunnleggende i menneskelig eksistens. Det er derfor ikke mulig for alle mennesker å være like på alle måter. Likevel bør menneskelige anliggender i sin helhet styres av rettferdighetens prinsipper. Rettferdighet må være hellig, og alle menneskers rettigheter må beskyttes.

Rettferdighet er ikke begrenset – det er en universell egenskap. Den må virke på alle områder av menneskets liv. Ethvert medlem av samfunnet bør kunne nyte sivilisasjonens goder, for vi tilhører alle menneskehetens legeme. Hvis en del av dette legemet lider kval og pines, er det ikke til å unngå at alle de andre delene lider. Hvordan kan én del lide og de andre være fornøyd? Dagens samfunn mangler den nødvendige vekselvirkning og symmetri. Det er ikke godt organisert. Det kreves lover og prinsipper som vil sikre velvære og lykke for hele den menneskelige familie.

Rettferdighet bygger på pilarene belønning og straff. Regjeringsmakter som styres av dem som er uten tro, uten frykt for guddommelig gjengjeldelse, vil utøve urettferdige lover. Det trengs både håp om belønning og frykt for straff for å forhindre undertrykkelse. Lovgivere og de som administrerer lovene, må være oppmerksomme på de åndelige følgene av sine bestemmelser. Herskere som tror at følgene av deres handlinger vil følge dem bortenfor dette jordiske liv, og som vet at deres vurderinger vil bli veiet på den guddommelige rettferdighets vektskål, vil uten tvil unngå tyranni og undertrykkelse.

1. Når du har lært å uttrykke ideene ovenfor på en naturlig måte, kan du tenke på hvilke samtaletemaer som kunne dra nytte av innsikten som disse uttalelsene kan gi.

2. Hvordan ville du svare en som tror at urettferdighet aldri vil ta slutt?

3. Nedenfor er noen få sitater fra Bahá'u'lláhs skrifter knyttet til rettferdighet, som du oppfordres til å lære utenat.

“Menneskenes lys er rettferdighet. Slukk det ikke med undertrykkelsens og tyranniets motbør. Hensikten med rettferdighet er at det skal oppstå enhet mellom menneskene.”¹⁹

“Ingen utstråling kan måle seg med rettferdighetens glans. Ordningen av verden og menneskehetens ro avhenger av den.”²⁰

“Det som oppdrar verden, er rettferdighet, for den opprettholdes av to søyler – belønning og straff. Disse to søyler er verdens livskilder.”²¹

DEL 8

Gapet mellom de rike og de fattige blir større for hver dag som går, og uttalelsen nedenfor vil hjelpe deg til å samtale med venner om dette og beslektede temaer.

På grunn av manglende gjensidighet og harmoniske relasjoner, er i vår tid noen medlemmer av samfunnet tilfreds og lever svært komfortabelt og i luksus, mens andre mangler mat og ly. Noen er enormt rike, og andre lever i den ytterste fattigdom.

Lovene i samfunnet må utformes og håndheves på en slik måte at det ikke er mulig for noen få å samle umåtelig rikdom mens andre er nødlidende. Dette betyr ikke at alle må være like, for forskjeller i grad og kapasitet er iboende i skaperverket. Men det beklagelsesverdige overmål av rikdom ledsaget av demoraliserende fattigdom kan avskaffes. Hvis det er riktig for en kapitalist å eie en formue, er det like rettferdig at en arbeider skal ha tilstrekkelige eksistensmidler. Når vi ser ekstrem fattigdom, vil vi finne tyranni et eller annet sted.

Sakens kjerne er at guddommelig rettferdighet må bli åpenbar i menneskelige sammenhenger. Grunnlaget for hele den økonomiske situasjonen er guddommelig i natur og er forbundet med hjertets og åndens verden. De rike må gi av sin overflod. De må mildne sine hjerter og utvikle en medfølelse og intelligens. Hjerter må være så sammensveiset, kjærlighet må bli så dominerende at de rike mer enn villig tar skritt for å foreta permanente økonomiske justeringer. De må selv forstå at det verken er rettferdig eller lovlig at de skal eie så store rikdommer mens det forekommer uverdige fattigdom i samfunnet. På denne måten vil de villig gi av sin rikdom, mens de beholder det som vil gjøre det mulig for dem å leve komfortabelt.

1. Les gjennom utsagnet og studer det i gruppen deres på vanlig måte. Folk har mange spørsmål knyttet til rikdom og fattigdom – ansettelsesforhold, lønninger, boliger – for å nevne noen få. Kan du tenke på andre temaer der en diskusjon om disse ville dra nytte av ideer i dette utsagnet?

2. Hva ville du svare hvis noen som hørte deg nevne ideene ovenfor, spurte deg om følgende: “Sier du at de rike kommer til å forstå og støtte strenge skattelover, og at de frivillig vil betale det de virkelig skulle? Hva får deg til å tro at dette er mulig?”

3. Det foreslås at du lærer utenat ett eller to av disse sitatene fra Bahá’u’lláhs skrifter:

“... dere må frembringe skjønne og vidunderlige frukter, så det kan være dere selv og andre til gagn. Derfor påhviler det alle å ta del i arbeid og yrker, for i dette ligger rikdommens hemmelighet, o mennesker med forstand!”²²

“Hvis dine øyne er vendt mot barmhjertighet, forsak da tingene som gavner deg, og klyng deg til det som vil gavne menneskeheten. Og hvis dine øyne er vendt mot rettferdighet, velg da for din neste det du velger for deg selv.”²³

“Velsignet er den som foretrekker sin bror fremfor seg selv.”²⁴

“Ingen god gjerning har vært eller vil noensinne være bortkastet, for veldedige handlinger er skatter forvart hos Gud til fordel for dem som utfører dem.”²⁵

“... pass dere for å overskride måteholdets grenser og bli å regne blant dem som overdriver.”²⁶

DEL 9

Nedenfor er noen ideer som vil hjelpe deg til å delta i diskusjoner om temaet fordommer.

Fordommer av enhver type – religiøse, rasemessige, kjønnsmessige, etniske, økonomiske – ødelegger menneskehetens byggverk og går imot Guds bud. I tusener av år har menneskeheten lidt under krig og blodsutgytelser drevet frem av en eller annen av disse fordommene. Så lenge de vedvarer, vil ikke menneskeheten finne hvile.

Gud har sendt sine profeter i den ene hensikt å skape kjærlighet og enhet. Alle de himmelske bøker er kjærlighetens skrevne ord. Dersom de viser seg å være årsak til fremmedgjøring, er de blitt ufruktbare. Derfor strider religiøse fordommer spesielt mot Guds vilje og befaling.

Nasjonale fordommer kan ikke rettferdiggjøres. Jorden er ett rike, ett land. Linjene og grensene som skiller nasjoner, er innbilte. De ble ikke skapt av Gud. Folk erklærer at en elv er en grense mellom to land og gir hver side et navn, mens elven var skapt for begge og er en naturlig åre for alle. Er det ikke innbilning og uvitenhet som driver folk til å gjøre livets gaver til årsak til krig og ødeleggelse?

Rasefordommer er ingenting annet enn overtro. En persons hudfarge er kun et resultat av forfedrenes tilpasning over tid til klima og omgivelser. Karakter er det sanne kriterium for menneskeheten. Utmerkelse avhenger ikke av rase og farge. Tro, hjertets renhet, gode gjerninger og prisverdig tale er det som er akseptabelt ved Guds terskel.

I lang tid har kvinner vært underordnet menn og er blitt krenket. Forskjellen mellom hankjønn og hunkjønn er et krav i den fysiske verden. I åndens verden er de like. I Guds øyne er det ingen forskjell mellom hankjønn og hunkjønn. Hele menneskeheten er av ham inngitt intelligens og oppfatningsevne. Alle har evnen til å tilegne seg dyder. Det finnes ingen omstendighet i dag der en persons kjønn gir grunnlag for å utøve diskriminering.

Ifølge ordene i Det gamle testament har Gud sagt: “La oss lage mennesker i vårt bilde, så de ligner oss.” Dette gjelder helt klart også for kvinner. Mennesket er laget i Guds bilde. Det vil si, guddommelige dyder er gjenspeilt og åpenbart i den menneskelige virkelighet. Dette er sant for hele menneskeheten. Hvor fullstendig uholdbart det er å påstå at kun de med en bestemt hudfarge, etnisitet eller nasjonalitet ble laget i Guds bilde. Hvor absurd det er å antyde at kun de rike ble laget i hans bilde eller å tro at et kriterium for nærhet til Gud er en høy stilling i samfunnet. Menneskeheten kan ikke oppnå opplysning unntatt gjennom å oppgi fordommer og å tilegne seg kongerikets moral.

1. Studer dette utsagnet slik du gjorde med de foregående, og tenk så på noen utfordringer som vennene og naboene dine har tatt opp i samtaler, som krever eliminering av fordommer.

2. Hva ville du svare dersom noen som hørte deg dele ideene ovenfor spurte deg: “Kan vi ha fordommer uten å vite om det?”

3. Du finner kanskje en mulighet for å inkludere et av følgende sitater fra Bahá'u'lláhs skrifter i diskusjonene deres:

“Jorden er kun ett land og menneskeheten dets innbyggere.”²⁷

“Alle ungrær i verden er fremkommet fra ett Tre, og alle dråper fra ett Osean, og alle vesener skylder ett Vesen sin eksistens.”²⁸

“Den er i sannhet et menneske som i dag vier seg til å tjene hele menneskeheten.”²⁹

“Lyset fra en god karakter overgår solens lys og stråleglans.”³⁰

“Menneskets utmerkelse ligger ikke i pynt eller rikdom, men heller i rettskaffen fremferd og sann forståelse.”³¹

“Gud gi at du under alle forhold nådigst kan bli hjulpet til å knuse overtroens avguder og rive bort slørene skapt av menneskenes fantasier.”³²

“... mest forsømmelige blant alle mennesker er den som hengir seg til tom ordstrid og søker å opphøye seg over sin bror.”³³

DEL 10

Når du samtaler med venner, vil du ofte kunne dra nytte av ideene i følgende utsagn om likeverd mellom menn og kvinner:

Gjennom sitt lys og sin varme gjør den fysiske sol alle jordiske tings virkelighet kjent. Frukten som skjuler seg i treet, kommer til syne på dets grener som et svar på solens kraft. Likeledes har sannhetens Sol, som skinner i sin fulle glans på den åndelige himmel, kastet lys over realiteter som ikke var synlige i tidligere tider. Det er derfor prinsippet om menns og kvinners likeverd er fullt ut anerkjent i vår tid og nå er et fastslått faktum.

Bahá'u'lláh har uttalt i de klareste ordelag at i Guds øyne er der ingen forskjell på menn og kvinner. Den ulikhet som har eksistert opp gjennom tidene, skyldes ikke menns overlegenhet, men ganske enkelt at kvinner ikke er blitt gitt den samme muligheten til å utvikle alle sine potensialer. Likevel, til tross for fordommene mot dem, har historien dokumentert livene til tallrike kvinner som har oppnådd de største bragder.

Én slik kvinne var den persiske poeten Táhirih. Hun ble født tidlig på 1800-tallet i et land der kvinner var fullstendig underkastet menn. Hun var den første kvinnen som aksepterte sannheten av Guds nye åpenbaring. Idet hun var vitne til at en ny Dag grydde, ble hun overbevist om at tiden var inne for at sannheten om menns og kvinners likeverd skulle anerkjennes. Hun viet kreftene sine til å utbre denne sannheten. Hennes kunnskap og veltalenhet forvirret de mest lærde menn på hennes tid. Og skjønt en undertrykkende konges og et uvitende og stolt presteskaps hele makt var imot henne, nølte hun aldri med å si sannheten. Til sist gav hun sitt liv for Saken hun så fast hadde sluttet seg til.

Å tro på det som Gud ikke har hatt til hensikt, er uvitenhet og overtro. I dag bør kvinner gis enhver mulighet til utdanning og være likestilt med menn på alle områder av menneskelig virksomhet. Inntil menns og kvinners likeverd blir en realitet i denne verden, slik den er det i den åndelige verden, er virkelige fremskritt for menneskeheten ikke mulig.

1. Som alltid, bør dere studere dette utsagnet i gruppen deres og øve på å fremsi ideene. Har du hatt noen samtaler med vennene dine i det siste der det kunne vært nyttig med innsikten det gir? Hva var temaene som ble diskutert?

2. Hva er noen av overbevisningene og holdningene som er fremtredende i dagens samfunn, og som vil måtte endres dersom kvinner skal bli likestilt med menn på alle områder i livet?

3. Nedenfor er noen få sitater fra Bahá'u'lláhs skrifter som du kanskje vil lære utenat.

“Kvinner og menn har vært og vil alltid være like i Guds øyne.”³⁴

“Vet dere ikke hvorfor vi skapte alle av det samme støv? For at ingen skal opphøye seg over sin neste.”³⁵

“På denne Dag har den guddommelige miskunnhets hånd tatt bort all ulikhet. Guds tjenere og hans tjenerinner ansees å være på samme nivå.”³⁶

DEL 11

Det siste utsagnet du blir bedt om å studere, er om temaet utdanning for alle.

Å fremme undervisning er et svært nødvendig krav i vår tid. Ingen nasjon kan oppnå velstand med mindre den gjør utdanning til et av sine sentrale anliggender. Hovedårsaken til et folks forfall er manglende tilgang på kunnskap.

Opplæring må begynne i småbarnsalderen. Det er en fars og en mors plikt å anstrenge seg til det ytterste for å gi sine barn oppdragelse og opplæring, foredle deres karakter i tråd med åndelige og moralske lover og sikre at de får opplæring i kunst og vitenskap. Mødre er menneskeslektens første oppdragere. De nærer sine barn ved kunnskapens bryst. Hvert et barn må få opplæring og utdanning. Dette er ikke et anliggende som kan forsømmes. Hvis foreldrene er i stand til å dekke de nødvendige utgiftene, må de gjøre det. I motsatt fall må samfunnet skaffe midlene til barnets opplæring og utdanning.

I ethvert menneske bør utdanning utvikle ønsket om å oppnå fremragenheter. Vi bør bli forelsket i menneskelig fullkommenhet og etterstrebe den med lidenskap. Vi bør strebe etter åndelig utmerkelse, å bli kjent for den menneskelige verdens dyder – for oppriktighet, lojalitet, tjeneste for menneskeheten, kjærlighet og rettferdighet. Vi må søke å utmerke oss gjennom våre anstrengelser for å fremme fred og enhet og for å fremme læring. Å lede mennesker på en slik vei er utdanningens virkelige oppgave.

1. Etter å ha studert dette utsagnet i gruppen din, prøv så å identifisere noe av det som vennene dine er opptatt av når det gjelder utdanning. Hvordan forholder ideene ovenfor seg til deres tanker?

2. Det foreslås at du lærer utenat ett eller flere av følgende sitater fra Bahá'u'lláhs skrifter:

“Det er ikke ønskelig at et menneske står tilbake uten kunnskap eller ferdigheter, for da er det intet annet enn et ufruktbart tre.”³⁷

“Bruk deres ånd og vilje for å oppdra jordens folk og slekter ...”³⁸

“Kunst, håndverk og vitenskap hever tilværelsens verden og bidrar til å foredle den.”³⁹

“Kunnskap er virkelig en sann skatt for mennesket og en kilde til dets ære, høysinn, fryd, opphøyelse, oppmuntring og glede.”⁴⁰

DEL 12

Fred er et tema alle er opptatt av. Dens opprettelse er svært presserende og viktig. Nå som du har tenkt over prinsippene som er beskrevet i de foregående utsagnene, kan det være nyttig for deg å reflektere over spørsmålet om universell fred.

Mye avhenger selvsagt av at styresmakter tar praktiske grep for å eliminere krig. Politiske avtaler om å løse konflikter og å ruste ned er vesentlige for å oppnå fred, og det er også en mengde former for internasjonalt samarbeid mellom nasjoner. Uansett hvor viktige slike tiltak er, vil de likevel ikke føre til varig fred hvis prinsippene som er diskutert tidligere, ikke blir gjennomført rundt om i verden. Hvis folk ikke lærer å undersøke virkeligheten og finner ut at sannheten er én, vil ikke da gammelt fiendskap, må vi spørre oss selv, fortsette å eksistere? Vi har alle den samme opprinnelse. Gud vokter over oss alle og gir oss alle opplæring gjennom sine manifestasjoner. Deres læresetninger hviler på det samme fundament av kjærlighet og fellesskap. Kun når religioners enhet er anerkjent, vil religiøse stridigheter opphøre og religionens lys opplyse veien til fred. Er det ikke nødvendig for vitenskap og religion å fungere i harmoni, må vi videre spørre oss, for å drive bort uvitenhetens skyer og vise usannheten i enhver form for fordom, som hver er en enorm hindring til fred? Kan en fredelig verden bli bygget, er et annet spørsmål som kan bli stilt, dersom den nåværende overdrevne forskjellen mellom rike og fattige ikke vies oppmerksomhet over alt på jorden? Og ikke før kvinner har lov til å gå inn på alle områder av menneskelige anliggender på likefot med menn, vil volden som har karakterisert så mye av historien, vike plassen for fred og sann velferd. Kommende generasjoner må få allmenn opplæring og utdanning i tråd med slike prinsipper. Hvis ikke, vil ethvert håp om fred bli knust. Du ønsker kanskje å lære utenat følgende ord av Bahá'u'lláh slik at du kan dele dem med andre som er opptatt av menneskehetens fremtid:

“Menneskeslektens tilfredshet, dens fred og trygghet er uoppnåelig unntagen og inntil dens enhet er fast grunnlagt.”⁴¹

REFERANSER

- 1 *Bahá'u'lláh, 1817–1892. En presentasjon av hans liv og lære* (Oslo: Bahá'í Forlag 1992, 2. opplag 2017), s. 52.
- 2 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017) CXXXII, avsn. 1, s. 325.
- 3 Ibid., XXXIV, avsn. 5, s. 89.
- 4 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), s. 165.
- 5 Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, opplag fra 2017) s. 131.
- 6 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XXVIII, avsn. 2, s. 77.
- 7 *Bahá'u'lláh, 1817–1892. En presentasjon av hans liv og lære*, s. 23.
- 8 *Bahá'u'lláh, 1817–1892. En presentasjon av hans liv og lære*, s. 36.
- 9 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 87.
- 10 Ibid., s. 172.
- 11 Ibid., s. 226.
- 12 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XCV, avsn. 1, s. 219–220.
- 13 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 144.
- 14 Ibid., s. 51.
- 15 Bahá'u'lláh, *Enhetens tabernakel* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020) s. 8–9.
- 16 *Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter* (Oslo: Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge, 2. opplag 1987), CXXXII, avsn. 3, s. 215.
- 17 Bahá'u'lláh, *Ord til ettertanke* (Oslo: Bahá'í Forlag, 1994), s. 190.
- 18 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 90.
- 19 Ibid., s. 67.
- 20 Bahá'u'lláh, sitert i Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, opplag fra 2018), s. 41.
- 21 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 129.
- 22 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: Gyldendal Norsk Forlag, 2. opplag 1988), persisk. nr. 80.
- 23 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 64.
- 24 Ibid., s. 72.
- 25 Bahá'u'lláh, *Huqúqu'lláh – Guds Rett* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2010), nr. 16, s. 16.
- 26 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXVIII, avsn. 2, s. 283.
- 27 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 172.

- 28 Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, opplag fra 2018), s. 187.
- 29 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s.171.
- 30 Ibid., s. 34.
- 31 Ibid., s. 57.
- 32 Ibid., s. 58.
- 33 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, persisk. nr. 5.
- 34 Bahá'u'lláh, *Kvinner*, Bahá'í Forlags studieserie nr. 8 (Oslo: Bahá'í Forlag, 1988) s. 28–29.
- 35 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, arabisk nr. 68. [med mindre endringer]
- 36 Bahá'u'lláh, *Kvinner*, Bahá'í Forlags studieserie nr. 8, s. 2.
- 37 Bahá'u'lláh, sitert i *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, utarbeidet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981, opplag fra 1989), nr. 5, s. 2.
- 38 Bahá'u'lláh, *Bahá'í-troen. Innføring i en verdensreligion* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2007, 2. opplag), s. 111.
- 39 Bahá'u'lláh, *Ord til ettertanke*, s. 81.
- 40 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 52.
- 41 *Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter*, CXXXI, avsn. 2, s. 213.



Fordypningsemner

Hensikt

Å utvikle vanen med å besøke venner og naboer
for å samtale om temaer av åndelig betydning

DEL 1

Denne tredje enheten omhandler, som den foregående, evnene og ferdighetene som gjør oss i stand til å innlede meningsfulle og oppløftende samtaler. Fokuset vårt i den andre enheten var på de mange anledningene som byr seg for å høyne nivået på samtaler ved å vise til åndelige prinsipper. Her skifter fokuset til besøkene vi foretar i hjemmene til venner og naboer for sammen å utforske temaer som er sentrale for livet i lokalsamfunnet.

I landsbyer og nabolag over hele verden er grupper av venner ivrig engasjert i noen bestemte samordnede aktiviteter som omfatter regelmessige andaktsmøter, klasser for den åndelige opplæringen av barn, møter for juniorungdom, studiesirkler og ungdomsleirer og ulike former for kampanjer. Etter hvert som dette aktivitetsmønsteret slår rot i et lokalsamfunn og stadig flere vier seg til tjenestehandlinger, vokser kjernen av venner i størrelse og styrke. Et systematisk program for å besøke flere og flere hjem i landsbyen eller nabolaget er en vesentlig komponent i samfunnsbyggingsprosessen som nå skyter fart. Et mangfold av temaer blir tatt opp under slike besøk. For eksempel må den som underviser bahá'í barneklasser, ofte besøke barnas foreldre for å diskutere temaer som er relevante for opplæring. Lignende besøk må gjøres til juniorungdommers og ungdommers hjem av dem som tjenestegjør som inspiratorer og veiledere for å diskutere temaer som har betydning for utfordringene og mulighetene knyttet til disse lovende årene i et menneskes liv. Samtaler med medlemmer av en husstand om temaer som styrker deres kunnskap om troen, viser seg å være like vesentlige. I det hele tatt kan ikke virkningen av slike besøk på fellesskapskulturens fremvekst i samfunnet overvurderes.

DEL 2

I tråd med hensikten med denne enheten vil vi ta for oss et tenkt nabolag hvor prosessen som er beskrevet ovenfor, utvikler seg, og vi vil bruke den som en ramme for å undersøke de ulike formene for samtaler som kan utvikle seg under et besøk i et hjem.

Alejandra er en ung kvinne i sitt tredje studieår ved universitetet. Hun og en av brødrene hennes som også studerer, bor sammen med foreldrene i det tenkte nabolaget, i samme hus der de ble født og vokste opp. Disse fire og et ungt par som nylig flyttet til nabolaget, møtes hver uke for å be og rådslå om fremgangen for aktivitetene som settes i gang omkring dem i en befolkning på rundt 8 000. Tre andre deltar fra tid til annen på disse ukentlige møtene og begynner å tenke systematisk ikke bare på sine egne tjenestehandlinger, men også på hele samfunnsbyggingsprosessen: en lærer for en barneklasse som startet for seks måneder siden, og to sytten år gamle ungdommer som leder aktivitetene til en gruppe juniorungdommer med støtte fra en eldre bror av Alejandra, som var inspirator for deres egen gruppe da de var yngre, og som besøker sine foreldre regelmessig.

De første samtalene vi skal undersøke er mellom Alejandra og familien Sanchez, en familie som er velkjent og respektert i nabolaget. Ekteparet er i sekstiårene, og siden barna nå har flyttet ut, bor de alene noen få kvartaler unna Alejandras hjem. Hr. og fru Sanchez er lese- og skrivekyndige, men har ikke hatt så mye formell utdanning. Den omfattende respekten de nyter skyldes visdommen de har tilegnet seg gjennom erfaringer i et liv med gavmildhet og rene gjerninger. De har vært oppmerksomme på bahá'í-læren en god stund, men først nylig bestemte de seg for å

undersøke den for alvor. For en uke siden formidlet de til Alejandras foreldre ønsket om å slutte seg til samfunnet. En sammenkomst for å ønske dem velkommen er allerede planlagt, og dessuten er det enighet om at Alejandra skal besøke dem regelmessig i flere uker for å dele en rekke temaer med dem, som vil hjelpe dem til å fordype sin kunnskap om troen. Ved å følge beretningene om besøkene, vil du kunne utforske disse temaene og på samme tid reflektere over dynamikken i samtalen ved slike anledninger.

DEL 3

Alejandra planlegger å basere sin første samtale med hr. og fru Sanchez på den korte forklaringen nedenfor om temaet Guds evige pakt.

Skaperen av alle ting er Gud, den ene, den uforlignelige, den selvbestående. Bahá'u'lláh lærer oss at Guds innerste vesen er ufattelig for menneskesinnet, for det begrensede kan ikke fatte det ubegrensede. De fremstillingene som folk lager av ham, er bare frukter av deres egne forestillinger. Gud er ikke et menneske, heller ikke er han kun en kraft som gjennomtrenger universet. De ordene vi nødvendigvis må bruke for å henvide til kilden til vår eksistens, så som: himmelske Far, guddommelig Kraft, store Ånd, uttrykker hans navn og egenskaper i menneskelig tale og er fullstendig utilstrekkelige for å beskrive ham.

I De skjulte ord leser vi:

“O menneskebarn! Jeg elsket ditt vesens tilblivelse, derfor skapte jeg deg. Elsk da meg, så at jeg kan nevne ditt navn og fylle din sjel med livets ånd.”¹

I dette utdraget forteller Bahá'u'lláh oss at Guds kjærlighet til oss er selve årsaken til vår eksistens.

Vi må alltid være bevisst denne kjærligheten som beskytter oss, opprettholder oss og fyller oss med livets ånd. I stunder når vi har det vanskelig eller lett, er triste eller glade, må vi huske at hans kjærlighet alltid omslutter oss.

Fra bahá'í-skriftene lærer vi at Gud har skapt oss av sin kjærlighet og har opprettet en Pakt med oss. Ordet “pakt” betyr en overenskomst eller et løfte inngått mellom to eller flere mennesker. Ifølge den evige Pakt, forlater aldri den mest gavmilde Skaper oss, og han gjør fra tid til annen sin vilje og sin hensikt kjent for oss gjennom en av sine manifestasjoner.

Verbet “å manifestere” betyr å åpenbare, å vise noe som ikke var kjent tidligere. Guds manifestasjoner er de spesielle vesener som åpenbarer Guds Ord for oss. De er universelle lærere som lærer oss hvordan vi skal leve i samsvar med Guds vilje og hvordan vi skal oppnå sann lykke. Blant disse manifestasjoner er Abraham, Krishna, Moses, Zoroaster, Buddha, Kristus, Muhammed og, selvsagt, Báb og Bahá'u'lláh, Guds tvilling-manifestasjoner for denne tiden i menneskenes historie.

Så i Guds evige Pakt er hans del alltid blitt oppfylt. Et grunnleggende spørsmål som vi alle må stille oss, er: “Hvordan oppfyller jeg min del av Pakten?” Svaret vi finner i alle

de religiøse skrifter er: ved å anerkjenne Guds manifestasjon og adlyde hans lære. Denne responsen peker på selve hensikten med livene våre som er å kjenne og tilbe Gud. I den korte obligatoriske bønningen erklærer vi:

“Jeg bevitner, o min Gud, at du har skapt meg til å kjenne deg og tilbe deg. Jeg vitner i denne stund om min maktesløshet og om din styrke, om min fattigdom og om din rikdom.

Der er ingen annen Gud enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.”²

Siden det er umulig for oss å kjenne Gud bortsett fra gjennom hans manifestasjoner, er den eneste måten vi kan oppnå hensikten med våre liv, å anerkjenne dem og følge deres læresetninger. I dag er hjertene våre overfylt av takknemlighet for nådegaven det er å leve i en tid da løftet som er gitt i alle hellige bøker om at fred og rettferdighet skal opprettes i verden, er i ferd med bli oppfylt.

“Dette er Dagen da Guds ypperste gaver er blitt utøst over menneskene, Dagen da hans mektigste nåde er blitt inngytt i alle skapte ting. Det påhviler alle verdens folk å bilegge sine uoverensstemmelser og å bo i fullkommen enhet og fred i skyggen av hans omsorgs og miskunns tre.”³

Før vi fortsetter med historien vår, bør du lese forklaringen ovenfor og reflektere over den ett avsnitt om gangen sammen med de andre deltakerne i gruppen din. Dere kan stille hverandre spørsmål og besvare dem sammen, helt til hver av dere klarer å uttrykke ideene lett og naturlig. Det er spesielt viktig å lære sitatene godt, for å dele utdrag fra skriftene i denne type samtaler er absolutt nødvendig. Følgende øvelser vil hjelpe deg til å reflektere over temaene i denne delen og betydningen av sitatene:

1. Hvordan vil du forklare til noen at Guds innerste vesen er ufattelig? Det første avsnittet ovenfor kan hjelpe deg med dette.

2. Hvorfor skapte Gud oss? _____

3. Hva betyr ordet “pakt”? _____

4. Hva har Gud lovet i sin evige Pakt med menneskeheten? _____

5. Hva er hensikten med våre liv? _____

6. Hvis vi aldri kan få kjennskap til Guds innerste virkelighet, hva betyr det så at hensikten med vårt liv er å kjenne Gud? _____

7. Hva betyr ordet “manifestere”? _____

8. Nevn noen av Guds manifestasjoner: _____

9. Hva kreves det av oss hvis vi skal oppfylle vår del av Pakten? _____

10. Fullfør følgende setninger:
- a. På denne Dag er Guds _____ blitt utøst over menneskene.
 - b. På denne Dag er Guds _____ blitt inngytt i alle skapte ting.
 - c. På denne Dag bør vi _____ våre uoverensstemmelser og i fullkommen enhet og fred _____.
11. Hva ber Bahá'u'lláh verdens folk om å gjøre? _____

DEL 4

Innholdet i temaet som Alejandra planlegger å dele med hr. og fru Sanchez, er ikke det eneste hun har tenkt på. Hun håper på å bygge et sterkt vennskapsbånd med paret. Av egen erfaring kjenner hun til de negative virkningene av både fordommer og en nedlatende holdning. Disse vil hun naturligvis unngå – studiene hennes har ikke minsket ydmykheten hennes. Hun har ingenting annet i hjertet sitt enn oppriktig kjærlighet og respekt for ekteparet Sanchez. Idet hun tenker på hvordan hun skal forklare det første temaet, minner hun seg selv på at dette er starten på en kontinuerlig samtale som vil utvikle seg over mange uker. Hun er klar over at selv om det er viktig å presentere rekkefølgen av ideer klart og tydelig, bør hun stoppe av og til for å lytte til

parets respons. “Jeg vil prøve å ikke være nervøs,” sier hun til seg selv, “for da bare snakker og snakker jeg, og da vil det ikke bli mulig for en samtale å ta form.” Alejandra fortsetter en tid å tenke på besøket sitt på denne måten. Hvis du var i hennes sted, hvilke av de følgende tankene ville du synes det var passende å fokusere på?

- _____ Det er min oppgave å sette ekteparet Sanchez inn i troen og påse at de lærer alt jeg forteller dem.
- _____ For et privilegium det er å ha mulighet til å tilbringe tid med dette herlige paret og å dele utdrag fra skriftene med dem.
- _____ Jeg vet at dette besøket er viktig. Likevel håper jeg det ikke tar lang tid, for jeg har andre ting å gjøre.
- _____ Sitatene kommer til å være for vanskelige for dem. Jeg bør bare nevne et par enkle ideer. Det viktigste er å vise dem kjærlighet.
- _____ I deres alder kan ikke ekteparet Sanchez lære særlig mye.
- _____ Jeg ser frem til besøket og til å høre deres innsikter etter hvert som vi diskuterer temaet og reflekterer over spørsmålene.
- _____ De kan å lese. Jeg vil bare introdusere temaet og legge igjen sitatene til dem slik at de kan studere dem selv.
- _____ Når jeg presenterer ideer, må jeg stoppe ofte slik at vi kan studere sitatene sammen og rådslå om dem.
- _____ Jeg håper jeg kan presentere hele temaet uten avbrytelser og så spørre dem på slutten om de har noen spørsmål.

Kan du tenke på flere synspunkter som du ville eller ikke ville ønske å ha under forberedelsene til et slikt besøk?

DEL 5

Alejandras første besøk hos ekteparet Sanchez går bra. Paret legger merke til at hun er nervøs og får henne til å føle seg komfortabel med sin varme og vennlighet. De lytter oppmerksomt og deltar helt og fullt i diskusjonen og er spesielt oppmerksomme på sitatene. Det eneste vanskelige øyeblikket er på slutten da fru Sanchez overrasker Alejandra med et spørsmål: “Glemmer jeg Kristus ved å slutte meg til bahá’í-samfunnet? Alejandra vet svaret, men det tar tid for henne å formulere det. Hr. Sanchez smiler og kommer henne til unnsetning: “Jeg tror faktisk at min kjærlighet til Kristus er blitt sterkere siden vi har lært om bahá’í-troen.” “Og slik er det for så mange rundt om i verden,” legger Alejandra til, som har samlet tankene sine. “Deres kjærlighet til Moses, Kristus, Krishna, Buddha, Zoroaster og Muhammed styrkes av det Bahá’u’lláh lærer om Guds enhet, religionenes enhet og menneskehetens enhet.”

Det vil være nyttig for dere å ta en liten stund i gruppen for å diskutere noen av egenskapene

og holdningene som må ha vært til stede under Alejandras besøk som gjorde det så vellykket. Den viktigste av disse er ydmykhet. Grunnlaget for all ydmykhet er ydmykhet overfor Gud. Fra denne utspringer ydmykhet for hans skapninger. Aldri er ydmykhet viktigere enn når en snakker om Gud og hans manifestasjoner. Du bør reflektere over følgende ord av Bahá'u'lláh og gjøre enhver anstrengelse for å lære dem utenat:

“Hvor Guds elskede enn kommer sammen og hvem de enn måtte møte, så må de i sin holdning overfor Gud og ved sin måte å lovprise og forherlige ham på utvise en slik ydmykhet og lydighet at hvert støvgrann under deres føtter kan bekrefte hvor dyp deres hengivenhet er. Det språk som disse hellige sjeler fører, bør være fylt av en slik kraft at de samme støvgrann vil sitre ved dets påvirkning. De bør føre seg således at den jord de betrer, aldri må få anledning til å rette ord som disse til dem: ‘Jeg er å foretrekke fremfor dere. For se med hvilken tålmodighet jeg bærer den byrde som jordbrukeren legger på meg. Jeg er det redskap som uopphørlig overbringer alle vesener velsignelsene betrodd meg av ham som er kilden til all nåde. Tross den ære som er skjenket meg, og de utallige tegn på min rikdom – en rikdom som dekker den hele skapnings tarv – se hvor ydmyk jeg er, vær vitne til hvor fullstendig underdanig jeg lar meg tredes under menneskenes føtter ...”⁴

Som nevnt ovenfor, springer ydmykhet overfor våre medmennesker ut fra ydmykhet overfor Gud. Det er med denne samme ydmykheten vi inntar en holdning av bønn når vi besøker hjemmet til en venn eller nabo for å fordype vår forståelse av visse temaer sammen. I løpet av samtalen vender vi ofte våre tanker mot Gud og ber ham om å opplyse sinn og hjerter – både for oss selv og alle som er til stede. Det er mange utsagn og setninger fra bønner som vi kan lære utenat i denne hensikt. Dette er bare noen få:

“Opplys våre hjerter, skjenk oss øyne som skjelner og ører som hører etter.”⁵

“O Herre! Skjenk dine uendelige gaver, og la din ledelses lys skinne.”⁶

“Åpne portene til sann forståelse, og la troens lys få skinne stråleklart.”⁷

“O Herre! Opplys våre øyne så vi kan skue ditt lys.”⁸

“Helt og fullt vender jeg meg hen til deg og trygler deg innstendig av hele mitt hjerte, mitt sinn og min tunge om å verne meg mot alt som er din vilje imot i denne din guddommelige enhets tidsalder ...”⁹

DEL 6

Alejandras hjerte er fylt av glede etter besøket hjemme hos ekteparet og samtalen med dem om temaet den evige Pakt. “Det neste besøket,” tenker hun, “vil være en god anledning for dem til å styrke kunnskapen sin om Bahá'u'lláhs liv.” Det følgende er presentasjonen som hun vil basere det på:

Bahá'u'lláh ble født den 12. november 1817 i Teheran, hovedstaden i Persia. Han viste

uvanlige evner fra barnsben av, og foreldrene hans var overbevist om at han var forutbestemt til storhet. Bahá'u'lláhs far, en fremstående minister ved kongens hoff, hadde en uendelig kjærlighet til sønnen. En natt drømte han at Bahá'u'lláh svømte i et grenseløst hav mens kroppen hans skinte og opplyste det store havet. Rundt hodet hans strålte hans lange, ravn-sortede hår som fløt i alle retninger. En mengde fisk samlet seg rundt ham, og hver av dem holdt fast i et hårstrå. Til tross for det store antallet fisker, ble ikke et eneste hårstrå revet løs fra Bahá'u'lláhs hode. Han beveget seg fritt og ledig, og alle fulgte de ham. Bahá'u'lláh far ba en mann som var kjent for sin visdom, om å forklare drømmen. Han ble fortalt at det grenseløse havet var tilværelsens verden. Alene og på egenhånd, ville Bahá'u'lláh få herredømme over den. Mengden av fisk representerte det oppstyr han ville forårsake blant verdens folk. Han ville ha den ufeilbarlige beskyttelse av den allmektige, og dette oppstyret ville ikke skade ham.

Innen Bahá'u'lláh var tretten eller fjorten år gammel, var han kjent ved kongens hoff for sin visdom og kunnskap. Han var 22 år da hans far døde, og regjeringen tilbød stillingen hans til Bahá'u'lláh. Men han hadde ingen intensjon om å tilbringe sin tid med å styre med verdens anliggender. Han forlot hoffet og dets ministre for å følge den vei som var bestemt for ham av Gud. Han tilbrakte sin tid med å hjelpe de undertrykte, de syke og de fattige, og han ble snart kjent som en forsvarer av rettferdighet.

I en alder av 27 år mottok Bahá'u'lláh noen av Bábs skrifter via en spesiell budbringer. Báb kunngjorde at en ny Dag grydde, den Dag da en ny gudsmanifestasjon ville bringe verden den fred, enhet og rettferdighet som menneskeheten så lenge hadde lengtet etter. Bahá'u'lláh anerkjente straks Bábs budskap og ble en av hans ivrigste tilhengere. Men akk, forblindet av sitt eget selviske begjær satte de som styrte i Persia, i gang en grusom forfølgelse av Bábs tilhengere. Til tross for at Bahá'u'lláh var kjent for sin edelhet, ble han ikke spart. Litt over åtte år etter Bábs erklæring, og to år etter at Báb selv led martyrdøden, ble han ført ned i et mørkt fangehull kalt Det sorte hull. Lenkene som ble lagt rundt halsen hans, var så tunge at han ikke kunne løfte hodet. Her tilbrakte Bahá'u'lláh fire fryktelige måneder hvor han ble utsatt for store lidelser. Likevel var det i dette samme fangehull at Guds Ånd fylte hans sjel og åpenbarte for ham at han var den lovede for alle tider. Fra dette mørke fengsel steg Bahá'u'lláhs Sol opp og opplyste hele skaperverket.

Etter fire måneder i Det sorte hull ble Bahá'u'lláh fratatt alle sine eiendeler, og han og hans familie ble sendt i eksil. I bitende vinterkulde reiste de langs Persias vestlige fjell til Bagdad som den gang var en by i Det osmanske rike, og som i dag er hovedstaden i Irak. Ord kan ikke beskrive deres lidelser der de gikk mil etter mil på snø- og isdekket mark på vei mot den skjebnesvangre byen.

Bahá'u'lláhs ry spredte seg raskt i Bagdad og til andre byer i området, og flere og flere mennesker kom til denne eksilfangens dør for å motta hans velsignelser. Men det var noen få som ble misunnelige på ham på grunn av hans ry. Blant dem var Bahá'u'lláhs egen halvbror, mírzá Yahyá, som levde under hans kjærlige omsorg. Mírzá Yahyás renkespill forårsaket splid blant Bábs tilhengere og var årsak til stor sorg for Bahá'u'lláh. En kveld forlot Bahá'u'lláh sitt hjem og dro til fjellene i Kurdistan uten å fortelle det til noen. Der levde han et tilbaketrukket liv og var opptatt med bønn og meditasjon. Han bodde i en liten hule og levde av den enkleste mat. Ingen i området visste hvor han kom fra, og ingen

visste hva han het. Men etter hvert begynte folk i området å snakke om “den navnløse”, en stor helgen som hadde fått sin kunnskap fra Gud. Da nyheten om denne hellige personen nådde Bahá’u’lláhs eldste sønn, ‘Abdu’l-Bahá, gjenkjente han med en gang tegnene på sin elskede far. Brev ble sendt med en egen budbringer hvor de bønnfaldt Bahá’u’lláh om å vende tilbake til Bagdad. Han aksepterte dette og avsluttet en periode med smertelig atskillelse som hadde vart i to år.

I løpet av Bahá’u’lláhs fravær hadde forholdene i bábí-samfunnet forfalt hurtig. I de sju årene han bodde i Baghdád etter at han kom tilbake fra fjellene, fylte han de forfulgte og forvirrede tilhengerne av Báb med en ny ånd. Selv om han ennå ikke hadde gitt til kjenne sitt eget høye stadi, begynte kraften og visdommen i hans ord å vinne lojalitet hos flere og flere bábíer og beundring fra mennesker fra alle samfunnslag. Men det fanatiske muslimske presteskapet kunne ikke utstå å se den enorme innflytelsen Bahá’u’lláh hadde på så mange sjeler. De klagde og klagde til myndighetene helt til regjeringen i Persia i samarbeid med noen myndighetspersoner i Det osmanske rike besluttet å flytte Bahá’u’lláh lenger bort fra hans hjemland, denne gangen til Konstantinopel.

April 1863 var en svært trist måned for Bagdads befolkning. Han som de var blitt så glad i, skulle dra fra byen til et for dem ukjent mål. Like før avreisen flyttet Bahá’u’lláh til en hage i utkanten av byen, satte opp sitt telt, og i tolv dager mottok han strømmen av besøkende som kom for å ta farvel. Bábs følgesvenner kom til hagen med tunge hjerter. Noen skulle følge med Bahá’u’lláh på den neste etappen av hans eksil, men mange måtte bli igjen og miste den nære forbindelsen med ham. Men Gud ville ikke at denne anledningen skulle være preget av sørgmodighet. Dørene til hans ubegrensede nåde ble slått vidt opp, og Bahá’u’lláh kunngjorde for dem rundt seg at han var den som Báb hadde forutsagt – ham som Gud skulle åpenbare. Sorgen måtte vike for grenseløs glede; hjerter ble oppløftet og sjeler ble tent med hans kjærlighets ild. Denne tolv dager lange perioden i april feires over alt som ridvánfestivalen, den årlige minnedagen for Bahá’u’lláhs erklæring av sin verdensomspennende livsoppgave.

Konstantinopel var hovedsete i Det osmanske rike. Også her, i løpet av bare fire måneder, begynte Bahá’u’lláhs visdom og hans personlige utstråling å tiltrekke stadig flere mennesker. “Han kan ikke være i Konstantinopel lenger,” mumlet det fanatiske muslimske presteskap som overtalte myndighetene til å forvise ham til byen Adrianopel. I Adrianopel, der han ble i fire og et halvt år, skrev Bahá’u’lláh brev til kongene og statsoverhodene i verden, der han oppfordret dem til å avstå fra undertrykkelse og vie seg til sine folks velferd. Da kom hans fiender med en grusom straff. Han og hans familie skulle forvises til Akka, som på den tiden var den verste straffekolonien i hele riket. “Der vil han sikkert forgå på grunn av de vanskelige forholdene som er der i fengselsbyen”, tenkte de tåpelige menn som trodde de kunne stoppe den planen som Gud selv hadde satt i bevegelse.

Prøvelsene Bahá’u’lláh gjennomgikk i Akka er for mange til at de kan gjenfortelles. Han manglet enhver form for komfort og var omgitt av fiender dag og natt. Men fengselsforholdene forandret seg gradvis. Innbyggerne i Akka og byens styresmakter ble overbevist om uskylden til den lille gruppen av bahá’íer som var blitt forvist til byen deres. Igjen ble folk tiltrukket av visdommen og kjærligheten hos denne uvanlige skikkelsen, selv om de fleste ikke forsto hans høye stadi. Etter rundt ni år ble dørene til fengselsbyen åpnet for

Bahá'u'lláh og hans tilhengere. Hans elskede sønn 'Abdu'l-Bahá klarte å sikre et verdig bosted for sin far utenfor bymurene, og til sist ble det mulig for 'Abdu'l-Bahá å leie et hjem på landet der Bahá'u'lláh kunne tilbringe de resterende tretten år av sitt liv i relativ fred og ro. Nå kjenner vi dette huset som herregården Bahjí. Her døde han i mai måned 1892, på høyden av sin majestet og herlighet.

Bahá'u'lláh løftet fanen for universell fred og brorskap og åpenbarte Guds Ord. Selv om hans fiender gikk sammen mot ham med forente krefter, seiret han over dem slik Gud hadde lovet da han var i lenker i det mørke fangehullet i Teheran. I hans egen levetid gjenopp- livet hans budskap hjertene til tusener av mennesker. Og i dag fortsetter hans lære å spre seg over hele verden. Ingenting kan hindre ham i å nå sitt endelige mål, som er å forene menneskeheten i én universell Sak, i én felles tro.

Fortellingen ovenfor om livet til Bahá'u'lláh er relativt lang. Før dere går videre til øvelse- ne nedenfor, bør dere i gruppen lese fortellingen flere ganger, avsnitt for avsnitt, og stille hverandre spørsmål helt til dere kjenner innholdet godt og med letthet kan presentere det. Kartet nedenfor vil hjelpe deg med å huske gangen i Bahá'u'lláhs landsforvisninger og hendelsene som fant sted underveis.



1. Du vil kanskje ha nytte av å notere nedenfor, basert på beretningen ovenfor, rekkefølgen av de viktigste hendelsene som er knyttet til Bahá'u'lláhs liv.

2. I en diskusjon omkring temaet Bahá'u'lláhs liv, er det flere begreper som det er viktig å forstå i tillegg til rekkefølgen av hendelser. Spesielt viktig er det å reflektere omkring lidelsene han utholdt på grunn av sin kjærlighet til menneskeheten, og også omkring de usedvanlige seirene som ble oppnådd av hans tro i møte med motstand. La disse ord bli risset inn i våre sinn og hjerter:

“Den Eldgamle Skjønnhet har samtykket i å bli lagt i lenker, så at menneskeheten kan bli utfridd fra sin trelldom, og er godvillig gjort til fange i denne sterkeste festning, så at hele verden kan oppnå sann frihet. Han har tømt sorgens beger til bunns, så at alle jordens folk kan oppnå varig fryd og fylles av glede. Dette skyldes din Herres barmhertighet, den medlidende, den mest barmhjertige. Vi har godtatt å bli fornedret, o dere som tror på Guds enhet, så at dere kan bli opphøyet, og har utholdt mangfoldige lidelser, så at dere skulle kunne ha fremgang og trivsel. Han som er kommet for å bygge den hele verden opp på ny – se, hvordan de som har gitt Gud likemenn har tvunget ham til å bo i den ødsligste av alle byer!”¹⁰

3. Når vi snakker om Bahá'u'lláhs lidelser, bør vi passe på å ikke presentere ham som et hjelpeløst offer for sine fiender. Han godtok villig å lenkes for å befri menneskeheten. Historien om hans liv er, til tross for at den er fylt av beretninger om store lidelser, egentlig en historie om seier. Kan du ved hjelp av gruppens veileder forberede en kort presentasjon om Bahá'u'lláhs lidelser og seire basert på din nåværende kunnskap om hans liv? Spørsmålene nedenfor kan være til hjelp for deg.

- a. Hvorfor samtykket Bahá'u'lláh i å bli lagt i lenker? _____

- b. Hvorfor godtok Bahá'u'lláh å bli gjort til fange? _____

- c. Hvorfor drakk Bahá'u'lláh fra sorgens beger? _____

- d. Hvorfor godtok Bahá'u'lláh å bli fornedret? _____

- e. Hvorfor utholdt Bahá'u'lláh så mange lidelser? _____

- f. Godtok Bahá'u'lláh lidelsene fordi han ikke hadde makt til å gjøre noe med dem?

- g. Hvis Bahá'u'lláh ikke var maktesløs ovenfor sine fiender, hvorfor godtok han så å lide?

DEL 7

Alejandras andre besøk hjemme hos ekteparet Sanchez er like gledesfylt som det første. Hr. og fru Sanchez har allerede noe kjennskap til historien om Bahá'u'lláhs liv, men de er glade for å lære mer fra Alejandras presentasjon og er tydelig berørt av beretningen om hans lidelser. “Det virker som om,” funderer hr. Sanchez på et tidspunkt, “at gudsmanifestasjonene alltid påføres lidelser av dem som tørster etter lederskap og verdslig makt.” Alejandra finner ut at det passer å dele sitatet som hun har lært utenat – som du også kan etter å ha studert den foregående delen – der Bahá'u'lláh snakker om lidelsen han utholdt for menneskehetens skyld, slik at vi kan bli befridd fra undertrykkelse og oppnå varig glede. Alle de tre vennene føler seg oppglødd av diskusjonen den dagen.

Idet hun tenker over sitt neste besøk, konkluderer Alejandra raskt at ‘Abdu’l-Bahás stade vil være et naturlig tema for diskusjon. Her er punktene som hun vil sørge for å dekke:

Bahá'u'lláhs eldste sønn, ‘Abdu’l-Bahá, er en helt unik skikkelse i menneskehetens historie, og vi finner ingen personer som ham i noen tidligere religion. Han erkjente sin fars guddommelige stade mens han ennå var et barn og tok del i hans landsforvisninger og lidelser. Det var i ‘Abdu’l-Bahás omsorg og beskyttelse Bahá'u'lláh overlot bahá’í-samfunnet etter sin død. Vi kan aldri fullt ut verdsette hvilken uhyre verdifull gave Bahá'u'lláh skjenket menneskeheten ved å gi oss ikke bare sin enestående åpenbaring, men også sin sønn gjennom hvis kunnskap og visdom han sa at verden ville bli ledet og opplyst.

Når vi studerer ‘Abdu’l-Bahás liv og ytringer, får vi innsikt i det unike stade som han innehar i denne åpenbaringen. Tre aspekter av dette stadet er viktige for oss å huske på.

For det første er ‘Abdu’l-Bahá Bahá’u’lláhs Pakts midtpunkt. Bahá’u’lláh inngikk en pakt med sine tilhengere der han anmodet dem om å rette sine hjerter mot dette midtpunktet og å være fullstendig loyale mot det. I sitt testament utpekte ‘Abdu’l-Bahá Shoghi Effendi, troens Beskytter, til å være det midtpunkt som alle skulle vende seg mot etter hans bortgang. I dag er dette midtpunkt Det Universelle Rettferdighetens Hus som er opprettet i tråd med Bahá’u’lláhs eksplisitte befaling og de klare instruksjoner gitt av ‘Abdu’l-Bahá og Beskytteren. Paktens kraft holder bahá’í-samfunnet sammen og beskytter det mot splittelse og oppløsning.

For det andre er ‘Abdu’l-Bahá den ufeilbarlige fortolker av Bahá’u’lláhs ord. Så enorm er Bahá’u’lláhs åpenbaring, så uutgrunnelige er betydningene som hans ytringer innebærer, at han fant det nødvendig å etterlate seg en fortolker, en som han selv kunne inspirere. I generasjoner fremover vil menneskeheten derfor være i stand til å forstå Bahá’u’lláhs lære ved å studere ‘Abdu’l-Bahás fortolkninger i hans utallige tavler og i de autentifiserte transkripsjonene av hans taler. Beskytteren var fortolkeren av Bahá’u’lláhs lære etter ‘Abdu’l-Bahá. Med ham var oppgaven med fortolkning fullført, og for resten av Baha’u’lláhs religionsordning er det ingen som har autoritet til å fortolke hans ord.

I tidligere tider ble enhver religion rammet av splittelse på grunn av forskjellige tolkninger av utdrag fra dens hellige skrifter. Men når det i denne religionsåpenbaringen er usikkerhet om betydningen av en av Bahá’u’lláhs uttalelser, vender alle seg til ‘Abdu’l-Bahás og Beskytterens fortolkninger. Hvis det fortsatt er usikkerhet, kan en vende seg til Det Universelle Rettferdighetens Hus for klargjøring. Da finnes det ikke rom for konflikt når det gjelder hva læren betyr, og troens enhet er beskyttet.

For det tredje er ‘Abdu’l-Bahá sin fars læres perfekte eksempel. Selv om vi aldri kan håpe å nå en slik grad av fullkommenhet, bør vi alltid se ham for oss og strebe etter å følge hans eksempel. Når vi leser i skriftene om kjærlighet, kan vi vende oss mot ‘Abdu’l-Bahá og vi vil se selve essensen av kjærlighet og godhet. Når vi leser om renhet, rettferdighet, rettskaffenhet, glede og gavmildhet, kan vi vende oss mot ham og tenke på hans liv, og da vil vi se hvordan han åpenbarte disse egenskapene til den største fullkommenhet.

Kjennetegnet ved ‘Abdu’l-Bahás liv var selvsagt hans tjeneste. Navnet ‘Abdu’l-Bahá betyr “Bahás tjener”, og det var denne tittelen han foretrakk fremfor alle de andre som ble tillagt ham. Følgende ord av ‘Abdu’l-Bahá er uttrykk for hans brennende ønske om å tjene:

“Mitt navn er ‘Abdu’l-Bahá. Min egenskap er ‘Abdu’l-Bahá. Min virkelighet er ‘Abdu’l-Bahá. Min ros er ‘Abdu’l-Bahá. Trelldom under Den Velsignede Skjønnhet er mitt praktfulle og strålende diadem, og å være hele menneskeslektens tjener er min religion for bestandig ... Utenom ‘Abdu’l-Bahá har jeg har intet navn, ingen tittel, ingen benevnelse, ingen anbefaling, og vil heller aldri ha det ... Dette er min lengsel. Dette er min sterkeste higen. Dette er mitt evige liv. Dette er min heder i all evighet.”¹¹

Det som Alejandra planlegger å dele med ekteparet Sanchez under sitt neste besøk, er selvsagt ikke mer enn en introduksjon til en helt unik skikkelse. Deres verdsettelse av stedet som ‘Abdu’l-Bahá innehar i denne religionsåpenbaringen vil fortsette å vokse i årene som kommer. I ditt eget liv vil du, mens du går på tjenestens sti, få mange anledninger til å huske på hans eksempel

og å reflektere over hans ord. Allerede i den foregående enheten ble du kjent med noen av hans ytringer, og du ble oppmuntret til å lære å uttrykke ideene hans som er fremsatt i hans tavler og offentlige taler, på samme måte som han gjorde det. For å befeste din nåværende forståelse av hans stade, bør du i denne omgang rådslå med de andre medlemmene i gruppen din om hovedpunktene som er nevnt ovenfor og øve på å uttrykke dem godt. Refleksjon over sitatet vil inspirere deg i anstrengelsene dine for å gå fremover på tjenestens sti.

DEL 8

Et spørsmål som Alejandra har tenkt på siden hun begynte å besøke hr. og fru Sanchez, er hvilke diskusjonstemaer som vil være den beste hjelpen for dem til å bli befestede og aktive foregangspersoner i prosessen med samfunnsbygging i nabolaget. På den ene side er det temaer som bønn, sjelens udødelighet og standhaftighet i Guds kjærlighet som hun håper å diskutere med dem, for grunnlaget for deres åndelige liv må styrkes kontinuerlig. På den annen side vil det være viktig for dem å få en visjon om den type samfunn som gradvis blir utviklet, og vite at de kan gi verdifulle bidrag til realiseringen av det. Under samtalene med hr. og fru Sanchez om 'Abdu'l-Bahás stade, blir Alejandra gradvis oppmerksom på hva temaet for hennes neste besøk bør være. "De har en god del klarhet når det gjelder troens hensikt å forene mennesker," tenker hun. "Så temaet vi antakelig bør utforske nå, er hvordan å bygge og opprettholde et forenet samfunn."

Alejandra begynner sitt fjerde besøk med å beskrive aktivitetene som for tiden foregår ved hjelp av en relativt liten gruppe venner i nabolaget. "Etter hvert som vi blir flere," forklarer hun, "vil det mest utfordrende ansvaret vårt være å bli mer og mer forenet i våre ord, våre tanker og i våre handlinger. Hvis dere er enige, så kan vi i dag utforske temaet enhet sammen."

"Jeg kan forstå hvor viktig enhet er for utviklingen av samfunnet vårt," svarer fru Sanchez.

"Og det var tross alt Bahá'u'lláhs budskap om enhet som først tiltrakk hjertene våre til hans lære," sier hr. Sanchez.

"Jeg har valgt ut noen ideer og funnet et sitat for hver av dem," sier Alejandra. "Hvis dere ikke har noe imot det, kan vi gjennomgå dem en om gangen og diskutere dem."

Nedenfor er Alejandras liste over ideer:

- For at samfunnet vårt virkelig skal være forenet, må hver av oss unngå konflikter og stridigheter. Bahá'u'lláh sier:

"Intet som helst kan, på denne Dag, skade denne Sak mer enn splid og stridigheter, tretter, kjølighet og sløvhet blant Guds elskede. Unnfly dem, ved Guds kraft og hans ypperste hjelp, og bestreb dere på å sammenknytte menneskenes hjerter, i hans navn, foreneren, den allvitende, den allvise."¹²

- Vi bør føle kjærlighet for alle i samfunnet, en kjærlighet som er en gjenspeiling av vår kjærlighet til Gud. 'Abdu'l-Bahá sier:

“Lev i fullkommen enhet. Bli aldri sinte på hverandre. ... Elsk skapningene for Guds skyld og ikke for deres egen skyld. Dere vil aldri bli sinte eller utålmodige hvis dere elsker dem for Guds skyld. Menneskeheten er ikke fullkommen. Hvert menneske har sine mangler, og dere kommer alltid til å bli ulykkelige hvis dere ser på menneskene selv. Men hvis dere vender blikket mot Gud, vil dere elske menneskene og være gode mot dem, for Guds verden er fullkommenhetens og den udelte nådes verden.”¹³

- Hvis spenninger oppstår til tross for all den kjærlighet vi føler for hverandre, bør vi med en gang huske dette rådet fra ‘Abdu’l-Bahá:

“Jeg pålegger dere alle at hver og én av dere samler alle sitt hjertes tanker om kjærlighet og enhet. Når en tanke om krig kommer, stå den imot med en sterkere fredstanke. En hatets tanke må ødelegges av en sterkere kjærlighetstanke. Krigstanker bringer ødeleggelse over all harmoni, velferd, hvile og tilfredshet.

Kjærlighetens tanker fostrer brorskap, fred, vennskap og lykke.”¹⁴

- Og hvis vi etter alle anstrengelser for å kontrollere våre følelser opplever at de overmannet oss og vi oppdager at vi er i konflikt med andre, bør vi minne oss selv om disse ordene av Bahá’u’lláh:

“Hvis det oppstår uenighet dere imellom, se da meg stå foran dere, og overse hverandres feil for mitt navns skyld og som et tegn på deres kjærlighet til min åpenbare og strålende Sak.”¹⁵

- Den åndelige disiplin det er å overse andres feil, fokusere på deres prisverdige kvaliteter og avstå totalt fra baktalelse, er et svært effektivt tiltak mot mangel på enhet. Det er lettere å overkomme tendensen til å baktale når vi elsker hverandre. Vi bør huske at vi har en tendens til ikke å se feil hos dem vi elsker og at vi ikke har vanskeligheter med å se på dem med et øye som dekker over synder. ‘Abdu’l- Bahá sier:

“Det mangelfulle øye ser mangler. Det øye som skjuler feil, ser hen til sjelenes Skaper. Han skapte dem, oppfostrer dem og sørger for dem, gir dem åndsevner og liv, syn og hørsel; derfor er de tegnene på hans storhet. Dere må elske alle og være gode mot dem, dra omsorg for de fattige, beskytte de svake, helbrede de syke, undervise og opplære de uvitende.”¹⁶

Bahá’u’lláh oppfordrer oss:

“O medtjener ved min trone! Hør intet ondt, og se intet ondt, fornedre ikke deg selv, og sukk og gråt ei heller. Tal intet ondt, så du ikke skal høre ondt talt til deg, og fremhev ikke andres feil, så dine egne feil ikke skal virke store; og ønsk ikke fornedrelse for noen, så at din egen fornedrelse ikke må komme for dagen. Så lev ditt livs dager, som varer kortere enn et flyktig øyeblikk, med ditt sinn plettfritt, ditt hjerte utilmsuset, dine tanker rene og ditt vesen helliggjort, slik at du fri og tilfreds kan legge bort dette jordiske hylster, og søke hen til det mystiske paradiset og bo i det evige rike for all tid.”¹⁷

Og han sier til oss:

“O utvandrere! Tungen er skapt til å nevne mitt navn; la ikke baktalelse gjøre den uren. Skulle selvets ild få makt over dere, husk da deres egne feil og tenk ikke på mine skapningers feil, for hver og en av dere kjenner sitt eget selv bedre enn han kjenner andre.”¹⁸

- Enhet er ikke kun fravær av strid og uenighet, og kjærlighet kan ikke uttrykkes i ord alene. Vi kan bare hevde at sann enhet eksisterer blant oss hvis vår kjærlighet for hverandre blir omsatt i tjeneste for samfunnet, og hvis våre aktiviteter blir styrt av en ånd preget av samarbeid og gjensidig hjelp. ‘Abdu’l-Bahá anmoder oss om følgende:

“Hvil ikke, enn ikke et øyeblikk, og søk ikke velvære, enn ikke en stakket stund; bestreb deg heller med liv og sjel så du kan yte hengiven tjeneste til bare én av dine venner og gjøre kun ett lysende hjerte lykkelig og glad. Dette er sann velgjørenhet, og av den opplyses ‘Abdu’l-Bahás panne. Vær du i dette min partner og forbundsfelle.”¹⁹

Og han uttaler:

“Det menneskeheten har størst behov for, er samarbeid og gjensidighet. Jo sterkere kameratskapets og solidaritetens bånd mellom menneskene er, desto større vil evnen til fruktbar nyttenkning være og til å utrette noe innenfor alle menneskelige aktivitetsområder.”²⁰

- En svært viktig nøkkel til at samfunnet kan handle på en vellykket måte, er ærlig og kjærlig rådslagning om alle anliggender. Gjennom rådslagning forenes de forskjellige måtene hver av oss ser en sak på, og vi oppdager i hvilken retning vi bør gå i våre felles handlinger. Gjennom rådslagning oppnår vi enhet i tanke, og med våre tanker og synspunkter forenet, skaper vi effektive planer for veksten av våre samfunn. ‘Abdu’l-Bahá sier om dem som rådslår:

“De fremste krav til dem som rådslår sammen, er å ha et rent motiv og en strålende ånd, å være løst fra alt annet enn Gud, å drages mot hans guddommelige dufter, å være ydmyke og beskjedne blant hans elskede, å vise tålmodighet og langmodighet i vanskeligheter og å tjene ved hans opphøyede terskel. Dersom de nådigst skulle bli hjulpet til å tilegne seg disse egenskapene, vil seier fra Bahás usette rike bli skjenket dem.”²¹

- Enhet i tanke blir ikke oppfylt hvis det ikke omsettes til enhet i handling. Å handle i enhet betyr ikke at vi alle gjør det samme. Tvert imot, når vi handler i enhet blir de ulike talentene hos medlemmene i et samfunn brukt til fulle. Våre krefter flerdobles, og selv om vi fortsatt er få i antall, er vi i stand til å oppnå det som store og mektige organisasjoner i verden er ute av stand til å utrette. ‘Abdu’l-Bahá sier:

“Når enn hellige sjeler, understøttet av himmelens krefter, vil reise seg med slike åndelige egenskaper og skride frem i full harmoni, geledd etter geledd, vil hver enkelt av disse sjeler være likesom ett tusen, og dette veldige oseans brusende bølger vil være endog som bataljonene blant skaren i det høye.”²²

Etter at du har lest det som står ovenfor nøye og diskutert innholdet punkt for punkt med deltakerne i gruppen din, vil dere ønske å hjelpe hverandre med å øve på å presentere temaet slik dere har gjort med de tre foregående. Du vil se at øvelsene nedenfor kan være nyttige for deg.

1. Fullfør følgende setninger:

- a. Intet som helst kan, på denne Dag, skade denne Sak mer enn _____ og stridigheter, tretter, kjørlighet og sløvhet blant Guds elskede.
- b. Intet som helst kan, på denne Dag, skade denne Sak mer enn splid og _____, kjørlighet og sløvhet blant Guds elskede.
- c. _____ kan, på denne Dag, skade denne Sak mer enn splid og stridigheter, tretter, kjørlighet og sløvhet blant Guds elskede.
- d. Intet som helst kan, på denne Dag, skade denne Sak mer enn splid og stridigheter, tretter, kjørlighet og _____ blant Guds elskede.
- e. Intet som helst kan, på denne Dag, skade denne Sak mer enn splid og stridigheter, _____, kjørlighet og sløvhet blant Guds elskede.
- f. Intet som helst kan, på denne Dag, skade denne Sak mer enn splid og stridigheter, tretter, _____ og sløvhet blant Guds elskede.
- g. Intet som helst kan, på denne Dag, skade denne _____ mer enn splid og stridigheter, tretter, kjørlighet og sløvhet blant Guds elskede.

2. I det andre sitatet forteller 'Abdu'l-Bahá oss at:

- a. Vi må leve i fullkommen _____.
- b. Vi må aldri bli _____ på _____.
- c. Vi må elske alle mennesker for _____ og ikke for deres egen skyld.
- d. Vi vil aldri bli _____ eller _____ hvis vi elsker menneskene for _____.
- e. Menneskeheten er ikke _____.
- f. Vi vil alltid bli _____ hvis vi ser på _____.

g. Hvis vi vender blikket mot _____, vil vi _____ menneskene og være _____ mot dem.

3. I det tredje sitatet forteller 'Abdu'l-Bahá oss at:

a. Vi må hver og en samle alle vårt hjertes tanker om _____ og _____.

b. Når en tanke om krig kommer, bør vi stå den imot med _____.

c. En hatets tanke må ødelegges av _____.

d. Krigstanker bringer ødeleggelse over all _____, _____, _____ og _____.

e. Kjærlighetens tanker fostrer _____, _____, _____ og _____.

4. Hva bør du gjøre når du ser at uenighet oppstår mellom deg og andre i samfunnet?

5. Beskriv den åndelige disiplinen som hjelper deg å bidra til enhet i ditt samfunn.

6. Hvilke av de følgende bidrar til enhet?

_____ Å se på andres utilstrekkelighet

_____ Å overse andres feil

_____ Å kommentere en annens mangler overfor en venn

_____ Å overdrive eller forandre en historie for å sette en annen i et dårlig lys

_____ Å tenke på andres feil

7. Hvorfor kritiserer vi noen mennesker når de gjør en feil, men ikke andre når de gjør nøyaktig det samme? _____

8. Er det mulig å ha enhet i en situasjon hvor folk baktaler hverandre? Hvorfor ikke?

9. Å fortelle en løgn om en annen er helt klart galt. Men er det i orden å komme med kritiske bemerkninger om noen til andre for noe han/hun faktisk har gjort? _____

10. Hva er forskjellen på sladder, baktalelse og kritisering av andre? _____

11. Hvilke virkninger har sladder, baktalelse og konstant kritisering på et samfunn? _____

12. Hvordan kan vi fjerne disse vanene fra vårt liv? _____

13. Hva ville skje hvis vi kun snakket om folk som om de var til stede? _____

14. Hvis vi baktaler med barn til stede, hvilken virkning vil det ha på dem? _____

- _____
- _____
15. Hvor kommer tendensen til å sladre og engasjere seg i baktalelse fra? _____
- _____
- _____
16. Bahá'u'lláh formaner oss om følgende: Skulle selvets ild få makt over dere, _____
 _____ og _____ ikke _____
 _____, for hver og en av dere kjenner _____
 _____ bedre enn han _____.”
17. Kjærlighet er ikke bare uttrykt i ord. Hva mer trengs? _____
- _____
18. I forhold til enhet og kjærlighet anmoder ‘Abdu’l-Bahá oss om følgende:
 _____, enn ikke et øyeblikk, og _____ ikke
 _____, enn ikke en stakket stund; _____ heller
 med _____ så du kan yte _____
 _____ til bare én av dine venner og _____ kun ett lysende hjerte _____
 _____.”
19. Og han uttaler videre: “Det menneskeheten har størst behov for, er _____
 og _____. Jo sterkere _____ og
 _____ bånd mellom menneskene er, desto større vil evnen til
 _____ være og _____
 _____ innenfor alle menneskelige aktivitetsområder.”
20. Hva er den viktigste nøkkelen til at samfunnet kan handle på en vellykket måte? _____
- _____
21. ‘Abdu’l-Bahá sier om dem som rådslår: “De fremste krav til dem som rådslår sammen, er
 _____ og _____
 _____, _____,
 _____, _____
 _____ blant hans elskede, _____
 _____ i vanskeligheter og _____ ved hans opphøyede terskel. Dersom
 de nådigst skulle bli hjulpet til å tilegne seg disse egenskapene, _____
 fra Bahás usette rike bli _____.”

22. Angående kraften i å arbeide i enhet forteller ‘Abdu’l-Bahá oss: Når enn hellige sjeler, understøttet av _____, vil reise seg med slike _____ og skride frem _____, geledd etter geledd, _____ av disse sjeler være likesom _____, og dette veldige oseans brusende bølger vil være endog som _____ blant _____.”

DEL 9

Under sitt fjerde besøk hos hr. og fru Sanchez har Alejandra gleden av å møte Beatrice, et barnebarn som er kommet for å bo hos dem mens hun skal gå på en videregående skole i nærheten. Beatrice er svært nysgjerrig på temaet enhet og deltar entusiastisk i diskusjonen. Da samtalen nærmer seg slutten, setter fru Sanchez frem kaffe og kake til alle. Dette gir Alejandra en mulighet til å bli litt bedre kjent med Beatrice, og hun avtaler å møte henne neste dag for å snakke om aktivitetene de har for samfunnsbygging i nabolaget. “Hun er kanskje interessert i å studere hovedsekvensen av kurs,” tenker Alejandra for seg selv. “Jeg kunne hjelpe henne med å gå gjennom de første bøkene i et jevnt tempo. Kanskje hun da får lyst til å starte en barneklasse eller hjelpe meg med juniorungdomsgruppen som tar form i nabolaget. I så fall kunne hun gradvis påta seg mer ansvar for gruppen etter hvert som hun går hele veien til Bok 5, som vil forberede henne på å tjene som inspirator.” Alejandra har vært med på flere ungdomssamlinger som, med fokus på visse temaer for diskusjon, har ført til at mange deltar i instituttprosessen. Hun bestemmer at hun vil følge den samme rekkefølgen av ideer i samtale sine med Beatrice neste dag. Samtalen åpner slik:

Alle ønsker vi å se at verden blir et bedre sted. Vi ser frem til en fremtid når universell fred er opprettet og den menneskelige familie lever i harmoni. En slik fremtid er ikke en drøm og kan bli bygget etter hvert som flere og flere av oss gjør en anstrengelse for å bidra til verdens forbedring. Dypt i hjertene våre har hver av oss ønsket om å tjene samfunnene våre. Det vi trenger, er å utvikle evnen vår til å foreta uselviske tjenestehandlinger til det felles beste.

Vi kan tenke på tjenesten vår for menneskeheten ved å tenke oss en tjenestesti hvor vi går sammen. Denne stien er åpen for alle. Hver av oss gjør et valg om å tre inn på den, og vi går fremover på den i vårt eget tempo. Vi går ikke denne stien alene. Vi tjener sammen med våre venner, lærer sammen og går sammen med hverandre. Hvert skritt vi tar skaper glede og visshet, og enhver anstrengelse som vi gjør, bringer guddommelige bekræftelser.

Beatrice liker det hun hører, og en livlig samtale følger denne korte presentasjonen. Før vi går videre, la oss stoppe opp her og reflektere over hvordan samspeillet mellom de to nye vennene er. Alejandra har bestemt seg for å engasjere seg i en samtale om viktige temaer for å invitere Beatrice til å delta i instituttprosessen. Hvorfor ville det ikke ha vært nok for henne å bare fortelle Beatrice at instituttet tilbyr en rekke kurs og invitere henne til å bli med på dem?

DEL 10

Samtalen mellom Alejandra og Beatrice fortsetter i rundt to timer. Nedenfor er flere ideer som Alejandra deler med sin nye venninne. Vi forstår selvsagt at hun ikke gir en lang, uavbrutt presentasjon. Mye av de to timene er tilbragt med å rådslå sammen om ideene som er presentert i disse avsnittene.

Vi er unge, vi har energi og vi har stor entusiasme. Folk antar at vi er ubekymret. Men det motsatte er tilfellet: Vi er opptatt av menneskehetens vanskelige situasjon og ønsker å se virkelige endringer i samfunnet. Og vi må også tenke på våre egne liv – utdanning, arbeid, venner, familie. Etter hvert som vi blir eldre, får vi for hvert år større ansvar og foreldrene våre forventer mye av oss. Noen ganger, når jeg tenker på alt ansvaret mitt, føler jeg meg overveldet. Da husker jeg på et sitat fra Bahá'u'lláhs skrifter som jeg har lært utenat: "Menneskelivet har sin vår og er tilgodesett med vidunderlig herlighet. Ungdomstiden kjennetegnes av styrke og livskraft og utmerker seg som den ypperligste tiden i menneskets liv."

Det jeg har lyst å dele med deg er at mange unge mennesker rundt om i verden i samfunn som vårt, blir klar over at energiene deres kan rettes mot en todelt hensikt: å ta ansvar for sin egen intellektuelle og åndelige utvikling og å bidra til forvandling av samfunnet. Disse to aspektene av hensikten vår henger sammen. Etter hvert som vi utvikler våre egne evner, er vi bedre rustet til å tjene andre, og ved å hjelpe hverandre, vokser vi som individer og styrker egenskapene vi innehar.

Det er her ideen om en tjenestesti som jeg nevnte tidligere, kommer inn. Å gå på denne, er ikke noe som vi bare føyer til i livene våre. Den gir mening til alt vi gjør. Tjeneste for samfunnet hjelper oss til å forstå bedre hensikten med utdanningen vår, å klargjøre tankene våre om fremtiden, å utvikle egenskapene vi trenger for å bidra til våre familiers velvære. Den styrker vennskapene våre. Den forhindrer oss i å spre energien vår på uvesentlige aktiviteter.

Når vi tenker på vår åndelige og intellektuelle utvikling, må vi være oppmerksomme på de mange kreftene som påvirker oss. Noen av dem, som kunnskapens, rettferdighetens og kjærlighetens krefter, fører oss i riktig retning, og vi må lære oss å tilpasse oss disse. Andre, som materialismens og selvopptatthetens krefter, gjør det motsatte, og vi bør motstå dem. Vi må strebe etter å oppnå fremstående egenskaper og ha tro på at anstrengelsene våre vil bli velsignet med guddommelig bekræftelse.

Og når vi tenker på bidragene våre til forvandling av samfunnet – forvandling av en verden av vold, fattigdom og lidelse til en verden av fred, velferd og harmoni – må vi overveie både materiell og åndelig fremgang. Materiell fremgang for alle mennesker kan ikke oppnås

dersom vi ikke også har åndelig fremgang. Bare hvis disse to går hånd i hånd, vil verdens forbedring bli oppnådd. Det er et sitat til som jeg har lært utenat: “Materiell sivilisasjon er som lampen, mens åndelig sivilisasjon er lyset i denne lampen. Dersom den materielle og åndelige sivilisasjon forenes, da vil vi ha lyset og lampen sammen, og resultatet vil bli fullkomment.”

Etter hvert som vi går på tjenestens sti, lærer vi å arbeide med grupper av enkeltpersoner, spesielt barn og juniorungdommer, idet vi hjelper dem til å tilegne seg kunnskap, ferdigheter og åndelige egenskaper. Vi lærer også å gi oppmerksomhet til enheten i samfunnet. Enkeltpersoner, familier og organisasjoner som ønsker å bidra til fremgangen i et samfunn, må samarbeide. De må bygge en felles visjon og hensikt og legge bak seg konfliktfylte væremåter.

Det er derfor viktig at vi som ungdommer utvikler vanene med harmoniske samspill med andre. Vi trenger å være venner: å ledsage hverandre i arbeidet vi gjør, akseptere hverandres bidrag, oppmuntre og støtte hverandre, se hverandres styrker, be om og gi nyttige råd til hverandre og glede oss over hverandres oppnåelser. Når vi går på tjenestens sti, må vi handle, reflektere over våre handlinger, rådslå og studere sammen.

I løpet av de siste tiårene har bahá’í-samfunnet lyktes i å opprette en helt spesiell type læringsinstitusjon i praktisk talt alle land i verden. Disse instituttene, som vi kaller dem, tilbyr kurs som styrker våre evner til å tjene samfunnet. Ved å studere disse kursene, får vi åndelig innsikt og de praktiske ferdighetene som trengs for å gå fremover sammen på tjenestens sti. Etter hvert som vi gjennomgår dem, styrkes vår evne til å utføre stadig mer komplekse tjenestehandlinger. Hele veien ledsages vi av dem som har mer erfaring enn oss, og når tiden er inne, vil det være naturlig for oss å ledsage venner med mindre erfaring. Fra starten av er vi alle frontfigurer for personlig og sosial forvandling og påtar oss ivrig ansvar for vår egen læring og for tjeneste for samfunnet.

“Å være en frontfigur” betyr å ha viljen til å handle ettertenksomt, å holde ut i våre anstrengelser og å få og anvende kunnskap på ethvert trinn. En frontfigur er ikke bare en passiv mottaker av fordeler, men en aktiv bidragsyter til fremgang. For å være en frontfigur må en lære å ta kreativt og disiplinert initiativ. Instituttkursene hjelper oss til å styrke vår evne til å være en frontfigur i prosessen med samfunnsbygging.

Vi bør ta en stund og reflektere over ideene i avsnittet ovenfor. Som nevnt i begynnelsen av denne delen, ønsket ikke Alejandra kun å presentere den ene ideen etter den andre, men ville være sikker på at Beatrice har en god mulighet til å tenke på dem og bidra til diskusjonen. Noe du kanskje ønsker å tenke over – etter at du har hatt en sjanse til å diskutere hvert avsnitt i gruppen og har lært å uttrykke ideene godt selv – er om samtalen har utviklet seg til det punkt at Alejandra ville føle seg trygg på å fortelle litt om noen av kursene som Ruhi-instituttet holder og invitere Beatrice til å være med og studere Bok 1. Kan du skrive ned nedenfor hva du ville si hvis du var i hennes sted? Hvordan ville du beskrive Bok 1 og 2 og tjenestehandlingene som de oppfordrer til? En kort henvisning til tjenestehandlinger som tas opp i etterfølgende bøker – spesielt å undervise klasser for den åndelige opplæringen av barn og å veilede en juniorungdomsgruppe som inspirator – ville uten tvil hjelpe Beatrice til å få en visjon om hvilken tjeneste hun kunne bidra med i fremtiden. Veilederen for gruppen din kan bistå deg med å skrive noen få setninger

om disse to tjenestehandlingene, tilsvarende det Alejandra kan tilføye når hun inviterer Beatrice til å studere Bok 1.

DEL 11

Det går to uker før Alejandra foretar sitt neste besøk hos familien Sanchez. I løpet av den tiden, fikk Beatrice anledning til å delta i en intensiv kampanje og fullføre de to første enhetene i Bok 1. Hun går nå gjennom den tredje enheten sammen med en gruppe på fem venner som møtes to ganger i uken i nabolaget. Alejandra synes det passer godt å samtale med Sanchez-familien om temaet bønn og spør Beatrice om hun har lyst til å bistå henne. Du har selv studert den andre enheten i Bok 1, så det er ikke behov her for å oppsummere for deg innholdet som dekkes av Alejandra og Beatrice under besøket. Etter å ha gjennomgått enheten, burde du kunne sette opp hovedpunktene som du ville ønske å ta opp i en diskusjon rundt dette temaet. Nedenfor er det plass for deg til å skrive ned ideene dine:

anliggender og tjeneste for samfunnet og for å diskutere handlingsplaner. Bahá'u'lláh gir følgende løfte:

“Ved mitt liv og ved min Sak! Rundt enhver bolig som Guds venner måtte tre inn, og hvorfra deres rop vil lyde i lovprisning og forherligelse av Herren, skal de sanne troendes sjeler og alle de begunstigede engler kretse.”²³

- Å lytte til Guds Ord når venner er samlet, bringer glede til hjertene og styrker enhetsbånd. Bahá'u'lláh oppfordrer oss til følgende:

“Det påhviler vennene, i hvilket land de enn måtte befinne seg, å komme sammen til møter og der tale med visdom og veltalenhet og lese Guds vers. For det er Guds Ord som tenner kjærlighetens ild og får den til å blusse opp.”²⁴

‘Abdu’l-Bahá skriver:

“Hold møter og opples og fremsyng de himmelske læresetninger, slik at denne stat kanskje kan opplyses av sannhetens lys og dette land bli et herlig paradys ved Helligåndens bekreftelser, for denne tidsalder er den allherlige Herres århundre, og melodien om menneskeverdens enhet når ørene rundt om i Østen og Vesten.”²⁵

- Av alle bahá'í-møter fortjener nittendagsfesten spesiell omtale. Bahá'í-kalenderen består av 19 måneder hver på 19 dager, og i ethvert lokalsamfunn samles bahá'ier en gang i måneden for dette møtet slik det er foreskrevet av Bahá'u'lláh selv:

“Sannelig, det pålegges dere å holde en fest, én gang hver måned, selv om det kun måtte være vann som serveres. For Gud har ønsket å knytte hjerter sammen, og det med både himmelske og jordiske midler.”²⁶

- Nittendagsfesten består av tre deler. Den første er den åndelige delen hvor det fremsies bønner og leses avsnitt fra de hellige skrifter. Den andre er den administrative delen hvor rådslagning om samfunnets anliggender finner sted. Den tredje er den sosiale delen.
- Følgende ord av ‘Abdu’l-Bahá gir oss et glimt av hvor viktig den åndelige delen av nittendagsfesten er:

“O dere tro tjenere av Den Eldgamle Skjønnhet! I hver tidsalder og religionsordning har festen vært yndet og elsket, og det er blitt sett på som en prisverdig handling å dekke et bord for dem som elsker Gud. Dette er særlig tilfelle i dag, i denne uforlignelige religionsordning, denne mest gavmilde blant tidsaldre, da festen hylles i høy grad, for den regnes sannelig blant slike forsamlinger som holdes for å tilbe og forherlige Gud. Her istemmes de hellige vers, de himmelske dikt og lovprisninger, og hjertet opplives og føres helt bort fra seg selv.”²⁷

- Under den administrative delen av festen får vennene høre rapporter om aktivitetene i bahá'í-samfunn nært og fjernt, de rådslår om troens anliggender i sitt eget samfunn, om bidragene sine til samfunnets velferd, de blir kjent med veiledningen fra Det Universelle Rettferdighetens Hus, reflekterer over fremgangen med planene sine og kommer med

forslag til troens institusjoner. Rådslagning på nittendagsfesten er av den største viktighet, for det er gjennom denne at den enkelte troende kan delta i det verdensomspennende bahá'í-samfunnets anliggender.

- Når det gjelder den sosiale delen av festen, er dette tiden for vennskap og gjestfrihet. Det kan spilles musikk, oppløftende taler kan holdes, barna kan presentere ting. Kort sagt kan nøye utvalgte kulturelle uttrykk som på samme tid er verdige og gledesfylte, brukes for å berike denne delen av festen.
- Nittendagsfesten er et enestående trekk ved troens administrasjonsordning. Den fører sammen de åndelige, administrative og sosiale sider av samfunnslivet. Alle disse sidene bør ha like stor vekt, for om festen blir vellykket, avhenger av en riktig balanse mellom disse tre delene. I et budskap skrevet august 1989 uttaler Det Universelle Rettferdighetens Hus:

“Bahá'u'lláhs verdensordning omfatter alle menneskesamfunnets enheter. Den integrerer livets åndelige, administrative og sosiale prosesser, og den leder menneskets ulike uttrykksformer hen mot å bygge opp en ny sivilisasjon. Nittendagsfesten favner alle disse aspektene på selve grunnplanet i samfunnet. Siden den er i funksjon i landsbyer, i mindre byer og i større byer, er den en institusjon som alle bahá-folk er medlemmer av. Den er ment å skulle fremme enhet, sikre fremgang og fostre glede.”²⁸

- En så viktig samling som nittendagsfesten kan ikke ordnes i all hast. Gjennom bønn og ettertanke, må hver troende forberede seg åndelig til festen, og under selve festen må alle delta med hjerte og sinn enten de under den åndelige delen leser eller lytter til det som blir lest, enten de gir informasjon, mottar veiledning eller kommer med forslag, enten de er vertskap for festen eller bare mottar gjestfrihet med glede og utstråling. I det samme brevet om nittendagsfesten, uttaler Det Universelle Rettferdighetens Hus:

“Viktige aspekter ved forberedelsene til festen innbefatter det riktige valg av tekster til lesning, utpeking på forhånd av gode opplesere og sans for hva som sømmer seg både i presentasjonen og mottagelsen av det åndelige programmet. Oppmerksomhet overfor omgivelsene der festen skal holdes, om det nå er innendørs eller utendørs, påvirker opplevelsen i høy grad. Renslighet, tilrettelegging av stedet på praktiske og dekorative måter – alt dette spiller en betydelig rolle. Punktlighet er også et mål på god forberedelse.

Hvor vellykket en fest blir, avhenger i svært stor grad av hvilken beskaffenhet forberedelsene og den enkeltes deltagelse har. Den elskede Mester gir følgende råd: ‘Legg stor vekt på nittendagssammenkomstene, så Herrens elskede og den barmhjertiges tjenerinner ved disse anledningene kan vende ansiktet mot himmeriket, istemme bønnen, bønnfalle Gud om hjelp, ha hverandre frydefullt kjær, vokse i renhet og hellighet, i gudsfrykt og evne til å motstå lidenskapene og selvet. Således vil de avsondre seg fra denne naturens verden og nedsenke seg i åndens varme følelser.’”²⁹

Som alltid bør dere lese igjennom ideene ovenfor flere ganger og diskutere dem i gruppen, slik at dere lærer å uttrykke dem med letthet. Følgende øvelser vil hjelpe deg til å få større innsikt i betydningen av nittendagsfesten:

1. Hva bekrefter Bahá'u'lláh at vil karakterisere enhver bolig hvor vi samles for å prise og forherlige Herren? _____

2. I det andre sitatet ovenfor forteller Bahá'u'lláh oss at når vi samles i møter, bør vi tale med _____ og _____, og lese _____. For det er Guds Ord som _____ og _____.
3. I det tredje sitatet ovenfor råder 'Abdu'l-Bahá oss til å holde møter og opplese og fremsyngede himmelske læresetninger, slik at
 - staten vi bor i kanskje kan _____.
 - landet vi bor i kan bli _____.
4. Hvor mange måneder er det i bahá'í-kalenderen? _____
5. Hvor mange dager er det i hver måned? _____
6. Hvilken spesiell samling finner sted blant bahá'íene en gang i måneden? _____

7. Hvilke er de tre delene på nittendagsfesten? _____

8. Kommer nittendagsfestens tre deler i noen bestemt rekkefølge? _____
9. Hva er hensikten med den åndelige delen av festen? _____

10. Hva er hensikten med den administrative delen av festen? _____

11. Hva er hensikten med den sosiale delen av festen? _____

12. Hvilke av følgende temaer ville det være passende å diskutere under den administrative delen av festen?
- _____ Samfunnsaktiviteters økonomiske behov
 - _____ Målresultatene for fotball-landslaget
 - _____ Hvordan en uenighet mellom to medlemmer av samfunnet kan løses
 - _____ Fremgangen for bahá'í barneklasser i samfunnet
 - _____ Betydningen av et avsnitt fra skriftene som et samfunnsmedlem studerte tidligere den uken
 - _____ Hvor pulserende juniorungdomsprogrammet i samfunnet er
 - _____ Lokale jobbmuligheter som åpner seg for unge mennesker
 - _____ Støtten som samfunnet kan gi juniorungdomsgrupper hvis tjenesteprojekter er blitt komplekse
 - _____ Besøk hos foreldre av barn og juniorungdom i utdanningsprogrammene som instituttet driver
 - _____ Styrking av samfunnets andaktskultur
 - _____ Programoversikten for show som vises på tv
 - _____ Innsikt som er oppnådd når det gjelder å fostre en gledesfylt og disiplinert atmosfære i studiesirkler
 - _____ Feiringen av den kommende helligdagen
 - _____ Initiativer til sosiale aktiviteter som vokser ut av prosessen med samfunnsbygging
13. Diskuter følgende spørsmål i gruppen: Hvorfor er balansen mellom festens tre deler så viktig?
14. Diskuter nå følgende to spørsmål:
- a. Hvordan ville dere forberede dere til festen hvis dere skulle være vertskap for den?
 - b. Hvordan ville dere forberede dere til festen hvis dere kun skulle delta på den?

DEL13

Det andre spørsmålet som ofte kommer opp i samtaler om troen, er hvordan bahá'í-samfunnet oppfyller sine økonomiske behov. Her er noen få punkter som kan hjelpe deg med å svare på slike spørsmål:

- Måten bahá'í-samfunnet ivaretar sine økonomiske behov på, er gjennom bahá'í-fondet. Det administreres av troens institusjoner på forskjellige nivåer: lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Bahá'íer mener at de selv skal påta seg ansvaret for utgiftene for tiltak som fremmer troen deres og derfor mottar fondet bidrag kun fra medlemmer av samfunnet.
- Å bidra til fondet er en frivillig handling. Det er konfidensielt i den forstand at det er en sak mellom individet og troens institusjoner. Navn på bidragsytere og beløp som gis, blir ikke opplyst. Det blir ikke lagt noe press på medlemmene av samfunnet om å bidra. Institusjonene gir generelle oppfordringer til samfunnet der de minner om viktigheten av fondet og påpeker dets behov. Ikke sjelden vil et samfunn sette et mål for egne bidrag. Men beløp blir aldri fastsatt for individer, og det blir ikke bedt om penger. Det er opp til hvert enkelt individ å bestemme, i tråd med sin forståelse av prinsippene som er involvert, hvor mye de vil bidra med.
- Den sivilisasjonen vi prøver å bygge vil være fremgangsrik både materielt og åndelig. Rikdom kan bare godtas på visse vilkår. Vi bør erverve den ved ærlig arbeid. Vi bør bruke den til det beste for menneskeheten. Og hele samfunnet bør heves. Det er ikke akseptabelt at noen få er ekstremt rike mens majoriteten mangler de grunnleggende nødvendigheter i livet. Bahá'u'lláh forteller oss:

“De beste blant mennesker er de som tjener til livets opphold ved sin gjerning og anvender utkommet til beste for seg og sine nærmeste av kjærlighet til Gud, Herren over alle verdener.”³⁰

“Dere må frembringe skjønne og vidunderlige frukter, så det kan være dere selv og andre til gagn. Derfor påhviler det alle å ta del i arbeid og yrker, for i dette ligger rikdommens hemmelighet, o mennesker med forstand!”³¹

Og 'Abdu'l-Bahá forklarer:

“Rikdom er meget anbefalelsesverdig, forutsatt at hele befolkningen er velstående. Men hvis noen få er uforholdsmessig rike mens resten er svært fattige, og ingen frukt eller fordel kommer fra denne rikdommen, er den bare en belastning for eieren.”³²

- For å bygge et samfunn uten urettferdighet og elendighet bør vi alle være sjenerøse og gavmilde. Selv om våre økonomiske ressurser er magre, bør vi bidra med noe for menneskehetens fremgang, for sann velferd kan bare oppnås ved å gi. Gavmildhet er en av menneskesjelens egenskaper og har ingenting å gjøre med våre materielle omstendigheter. I De skjulte ord sier Bahá'u'lláh:

“Å gi og å være gavmild hører til mine kjennetegn; vel er det med den som smykker seg med mine egenskaper.”³³

- Vi bør huske at den egentlige kilden til vår rikdom er Gud, den mest gavmilde. Han gir oss det vi trenger for å leve. Han gjør det mulig for oss å ha fremgang. Og når vi bidrar til fondet, gir vi til hans Sak en del av det han har gitt oss. For bahá'íer handler derfor det å gi til fondet ikke bare om å være gavmild; det er også en åndelig gave og et stort personlig ansvar. Beskytteren gir oss følgende råd:

“Vi må være som en fontene eller et oppkomme som stadig tømmer seg for alt det har, og som stadig fylles igjen fra en usynlig kilde. Stadig å gi til beste for våre medmennesker uten å la oss avskrekke av frykt for fattigdom og i tillitt til kilden til all rikdom og alt godt – dette er hemmeligheten ved rett levnet.”³⁴

Du vil få en mulighet til å tenke grundigere gjennom noen av ideene her i et senere kurs i denne sekvensen, som tar for seg temaet materielle midler. I denne omgang oppfordres du som alltid til å diskutere innholdet ovenfor punkt for punkt og utføre følgende øvelser slik at du kan lære å uttrykke ideene naturlig og med letthet.

1. Fyll ut tomrommene i setningene nedenfor basert på sitatene.

- Bahá'u'lláh forteller oss at vi bør tjene til _____ ved vår gjerning og anvende utkommet til _____.
- Vi må frembringe _____ og _____ frukter, så det kan være oss selv og andre _____.
- Det påhviler alle å _____ i _____ og _____, for i dette ligger _____.
- 'Abdu'l-Bahá forklarer at rikdom er _____, forutsatt at hele _____ er velstående.
- Hvis _____ er uforholdsmessig _____ mens _____ er svært _____, og ingen _____ eller _____ kommer fra denne _____, er den bare en _____ for _____.
- Bahá'u'lláh sier: “Å _____ og å være _____ hører til mine kjennetegn; vel er det med den som _____ seg med mine _____.”
- Og Beskytteren oppfordrer oss til å være som en _____ eller et _____ som stadig _____ for alt det har og som stadig _____.

h. Stadig _____ til det _____ for våre medmennesker uten å la oss _____ av _____ og i tillit til _____ – dette er hemmeligheten ved rett levnet.

2. Skriv ned rekkefølgen av ideer som er fulgt i presentasjonen ovenfor:

DEL 14

For å få innsikt i den type samtaler som kan utvikle seg i en landsby eller et nabolag som yrer av aktiviteter, har vi fulgt innsatsen til Alejandra, en ung universitetsstudent. I løpet av en serie med besøk over flere uker, har hun diskutert en rekke temaer med hr. og fru Sanchez, som hun håper vil bidra til å fordype deres kunnskap om troen og styrke deres forpliktelse overfor læren som de har sluttet seg til. Til sist gjorde ankomsten til Beatrice, barnebarnet til ekteparet Sanchez, det mulig for oss å undersøke en annen type samtaler – mellom to ungdommer som begge er ivrige etter å lære hvordan de kan tjene samfunnene sine. I gjennomgangen av beretningen og ved å utføre øvelsene, har vi sett at i tillegg til en økende kunnskap om relevante temaer er det behov for visse åndelige egenskaper, holdninger og ferdigheter for å gjennomføre samtalene vi tar for oss her.

I denne og neste del av enheten vil vi utforske temaer av en annen type – det vil si slike som generelt blir tatt opp til diskusjon under besøk hos familier med barn og unge som deltar

i opplæringsprogrammene som instituttet fremmer. Som allerede nevnt, er det å undervise barneklasser og å veilede en juniorungdomsgruppe som en inspirator, tjenestehandlinger som det blir fokusert på i senere bøker, henholdsvis i Bok 3 og Bok 5. Du er muligens kjent med de to tilsvarende programmene, avhengig av om du deltok i dem selv da du var yngre.

La oss først se på innholdet som ofte danner grunnlaget for en kontinuerlig samtale med familier til juniorungdommer. Vi vil tenke oss at det har gått litt tid siden vi forlot historien vår, og at Beatrice nå studerer Bok 2. Alejandra spør sin venninne om hun har lyst til å bli med henne når hun skal besøke familiene til flere av juniorungdommene som skal danne en gruppe ved hjelp av henne. Hun takker ivrig ja.

Alejandra forklarer til Beatrice hva hun ser for seg. “Vi vil begynne hvert besøk,” sier hun, “med å forklare for foreldrene om det programmet som sønnen eller datteren deres er interessert i å være med i, og med å nevne at dette er en del av prosessen med samfunnsbygging som er på gang i nabolaget. Deretter vil vi utforske noen av begrepene og ideene som er sentrale for programmet, sammen med dem. Dette vil bli det første av en rekke besøk, og vi håper at familien, etter hvert som samtalene utvikler seg over tid, ikke bare vil støtte gruppen aktivt på ulike måter, men bli talspersoner for den åndelige styrkingen av juniorungdom i samfunnet.”

Alejandra og Beatrice fortsetter å diskutere noen punkter som de planlegger å ta opp med hver familie. De bestemmer seg for å skrive ned alle ideene de mener er viktige, idet de vet at de bare vil dekke noen få under det første besøket og vil ta opp resten i påfølgende samtaler. Her er punktene hvor de spesifiserer juniorungdommers potensial:

- I et enkeltmenneskes liv er de tre årene fra 12 til 15 år en avgjørende periode – et overgangsstadium fra barndom til modenhet.
- Vi viser ofte til unge mennesker i denne alderen som “juniorungdom”. De er ikke lenger barn, men har ennå ikke helt nådd ungdomstiden.
- Uheldigvis er det et feilaktig og likevel utbredt bilde av juniorungdommer som impulsive, gjenstridige, selvopptatt og utsatt for konstante kriser. Vi ser dem imidlertid i et annet lys. Det er sant at vi alle i denne korte perioden i livet opplevde raske forandringer fysisk, emosjonelt og mentalt. Og det er også sant at vi som et resultat, kanskje vil oppvise noe gjenstridighet. Men i virkeligheten er dette en alder med stort potensial og som er svært lovende.
- Vi var selv juniorungdommer for ikke så lenge siden og husker hvordan vi ble påvirket av disse endringene. Noen ganger var vi modige og andre ganger engstelige. Vi ga ofte uttrykk for at vi ville være alene, samtidig som vi ønsket å få oppmerksomhet. Vi ønsket å forstå hva vi var gode til og hvilke talenter og evner vi hadde. Og det var veldig viktig for oss hvordan andre mennesker så oss og hva de syntes om ideene våre.
- Det som er viktig å forstå, er at denne type atferd bare er forbigående. I et menneskes liv er det i løpet av disse årene at visse mentale evner utvikler seg raskt. Vi begynner å lete etter svar på grunnleggende eksistensielle spørsmål. Vi analyserer det som foregår rundt oss og stiller spørsmål ved mye av det vi har lært. Og vi er ikke så villige som vi engang var, til

automatisk å følge det voksne ber oss om å gjøre, spesielt når vi ser motsetninger mellom ordene og handlingene deres.

- Hvis unge mennesker skal bli hjulpet til å anvende sine fremvoksende evner på en fruktbar måte, er det svært viktig å unngå å behandle dem som barn. Slik beskriver ‘Abdu’l-Bahá denne perioden:

“Etter en tid går det inn i ungdomstiden der dets tidligere forhold og behov erstattes av nye krav som gjelder overgangen til en høyere grad. Iakttagelsesevnene utvides og fordypes, forstandsevnene oppøves og vekkes, barndommens begrensninger og miljø hemmer ikke lenger dets krefter og ferdigheter.”³⁵

- Det Universelle Rettferdighetens Hus som er det styrende organ for bahá’í-troen, sier dette om tilnæringsmåten vi har innført i arbeidet med juniorungdom:

“Skjønt tendensene i verden som helhet projiserer et bilde av at denne aldersgruppen er problematisk, står rådvill midt oppe i den fysiske og følelsesmessige forandrings kvaler, er negativ og selvopptatt, så beveger bahá’í-samfunnet seg avgjort i motsatt retning, både i språkbruk og tilnæringsmåter, og i juniorungdommen ser det isteden nestekjærlighet, en sterk rettferdighetssans, iver etter å lære om universet og et ønske om å bidra til å bygge en bedre verden.”³⁶

Alejandra og Beatrice vender så oppmerksomheten mot det åndelige styrkingsprogrammet og prøver å identifisere noen av dets kjennetegn:

- De som er mellom 12 og 15 år, lengter etter å tilhøre en gruppe venner som de kan dele tankene sine med, jobbe på prosjekter med, drive sportsaktiviteter med og så videre. Dette programmet er derfor bygget rundt konseptet en “juniorungdomsgruppe”. Hver gruppe veiledes av en “inspirator”, ofte en eldre ungdom som er som en sann venn for medlemmene og bistår dem med å utvikle evnene sine.
- Grupper møtes regelmessig. På møtene lærer juniorungdommer å utforske begreper og å uttrykke ideer uten å være redde for kritikk eller latterliggjøring. De oppmuntres til å lytte, å snakke, å reflektere, å analysere, å ta avgjørelser og å handle på dem.
- Vi lever i en tid da så mange negative krefter påvirker måten juniorungdom tenker og oppfører seg på. Inspiratorer hjelper dem til å stå imot disse kreftene – ikke bare for å beskytte seg mot det moralske forfallet i samfunnet, men for å arbeide for verdens forbedring.
- Programmet har til hensikt å gi næring til iboende krefter i menneskesjelen, krefter som i ungdomstiden begynner å manifestere seg i stadig større grad. Spesielt viktige er evnene til å tenke og uttrykke seg. Unge mennesker må utvikle språket de trenger både til å uttrykke dypsindige tanker om verden og å sette ord på hvordan de ønsker å se den forandre seg.
- Juniorungdom er ivrige etter å reflektere over betydningen av begreper som er grunnleggende for et meningsfylt liv. Glede, håp og fremragenheter er noen få eksempler. Dessverre har folk en tendens til å snakke om disse ideene på overflatiske måter. Det å få en dyp

forståelse av slike begreper og å gjenkjenne hvordan de finner uttrykk i dagliglivet, kan hjelpe unge sinn til å bygge opp en sunn moralsk struktur og til å motstå de negative kreftene i samfunnet.

- Å forstå begreper er vesentlig for intellektuell utvikling. Juniorungdom kan noen ganger møte vanskeligheter på skolen fordi de forventes å lære en hel del informasjon om forskjellige emner uten å få tilstrekkelig hjelp til å fatte de underliggende begrepene. Programmet motiverer dem til å tenke grundig gjennom ideer – moralske, matematiske, vitenskapelige osv. – og dette forbedrer bestandig resultatene deres på skolen.
- Juniorungdom har et sterkt ønske om å forstå ting. De vil gjerne fatte årsakene til det som skjer rundt dem. For å lykkes, må de ikke bare kunne se med sine fysiske øyne, men også med åndens øye. Et viktig mål for programmet er derfor å styrke åndelig innsikt: evnen til å gjenkjenne åndelige krefter og å identifisere åndelige prinsipper i situasjoner de møter.
- Programmet oppnår sine ulike mål – utviklingen av moral, åndelig innsikt og evnen til å uttrykke seg – ved hjelp av en rekke tekster. Tekstene består av enkle historier om livene til unge mennesker i forskjellige deler av verden. Foruten å studere disse tekstene sammen, diskutere innholdet og fullføre de obligatoriske øvelsene, deltar juniorungdommen i sportsaktiviteter og lærer om kunst og håndverk.
- Ved hjelp av inspiratorene planlegger og utfører gruppene også en rekke tjenesteprosjekter, som er en viktig del av programmet. Gjennom disse prosjektene lærer juniorungdommer å tenke på samfunnet og dets behov, å rådslå og å samarbeide seg imellom og med andre i samfunnet.
- Emnene som dekkes av tekstene, er varierte. Hver av dem fokuserer på et tema som er viktig for åndelig styrking av juniorungdom. Den første teksten for eksempel, tar for seg temaet “bekreftelse” – at Gud bekrefter anstrengelsene vi gjør for å nå edle mål. En annen tekst er om “håp” – hvordan vi må se med håp mot fremtiden selv under de vanskeligste tider. En annen analyserer begrepet “fremragenhet”. “Glede” er temaet for en historie, mens “ordets kraft” er temaet for refleksjon i en annen. Blant tekstene som tar for seg matematiske begreper, er det en som utforsker vanene til et ryddig sinn. Når det gjelder vitenskap, er det en tekst som fokuserer på å ivareta ens helse – fysisk, mentalt og åndelig. Og det er rundt et dusin til som juniorungdommer studerer i løpet av tre år.

Alejandra og Beatrice planlegger å ta med seg et par av tekstene i tilfelle noen foreldre ønsker å kikke på dem. Hvis du ikke kjenner tekstene godt, kan det være nyttig for deg å bruke litt tid på å lese så mange som mulig av historiene – dette vil gjøre det lettere for deg å følge forskjellige samtaler som utvikler seg i samfunnet. I mellomtiden oppmuntres du til å diskutere inngående ideene som er presentert ovenfor, som blir gjennomgått grundigere i Bok 5, med de andre deltakerne i studiegruppen din. Hvis du, etter å ha studert Bok 5, velger å bli en inspirator for en juniorungdomsgruppe, vil du systematisk besøke familiene til gruppens medlemmer og utforske disse temaene og mange lignende ideer sammen med dem. Men selv nå, som Beatrice, ønsker du kanskje å bli med en som har erfaring, på noen få besøk hos familier til juniorungdommer i ditt samfunn.

DEL 15

Neste dag besøker Alejandra og Beatrice hjemmene til tre juniorungdommer som skal være med i den nye gruppen som dannes i nabolaget. Beatrice er glad for å se hvor entusiastisk foreldrene engasjerer seg i samtalen om programmet for åndelig styrking. På slutten av ettermiddagen er hun sikker på at hun har lyst til å hjelpe Alejandra med juniorungdomsgruppen og selv lære å tjene som en inspirator for en ny gruppe, forhåpentligvis innen et år. Hun forstår selvsagt at hun har noen flere instituttbøker å fullføre i mellomtiden. Men hun er bestemt på å gå videre med å studere disse i det samme jevne tempoet som har fått henne dit hvor hun er nå.

Slik er det at Beatrice, med konstant støtte og oppmuntring fra Alejandra, beveger seg fremover på tjenestens sti. La oss nå oppsummere historien hennes igjen, noen få måneder senere, når hun er i ferd med å avslutte Bok 3. Veilederen for studiesirkelen hennes har bedt Maribel, en barneklasselærer, om å invitere Beatrice og de andre deltakerne til å bytte på å bli med henne når hun besøker foreldre i en nystartet klasse for trinn 1. Beatrice synes hun har lært en hel del fra å studere Bok 3. Og hun vet fra Alejandra som har nevnt det noen ganger, at innsikten hun har fått fra boken vil styrke evnen hennes til å tjene som inspirator.

Når de møtes, forteller Maribel Beatrice at de skal besøke moren til Emma. “Hun er en herlig liten jente som elsker å lære,” sier Maribel. “Jeg har allerede besøkt foreldrene hennes en gang og forklart for dem om opplegget for en bahá’í barneklasse. De ga med glede Emma lov til å delta. Moren hennes gav uttrykk for et ønske om å høre mer om klassen, og jeg lovet å komme tilbake og snakke litt om ideene for opplæring som materialet vi bruker, bygger på. Jeg har faktisk skrevet noen notater for meg selv. Hvis du vil, kan vi gå gjennom dem sammen og snakke om dem.” Beatrice er enig. Her er notatene som de diskuterer:

- Først vil jeg fortelle fru Martinez hvor glad jeg er for å ha Emma i klassen og vil nevne noen av de herlige egenskapene hennes.
- Det kjennes best ut å starte samtalen med å lese dette sitatet av Bahá’u’lláh sammen med henne:

“Betrakt mennesket som en grube rik på edelstener av uvurderlig verdi. Kun oppdragelse kan bringe den til å åpenbare sine skatter og sette menneskeheten i stand til å dra nytte av dem.”³⁷

- Så kan jeg dele noen tanker om hvor mye dette utsagnet har påvirket meg som lærer. Hjertet mitt strømmer over av glede, vil jeg si, når jeg ser på barna i klassen og tenker på dem som gruver fulle av uvurderlige edelstener. Hver og en av dem har potensialet til å fremvise himmelske egenskaper. Hver og en av dem har talenter som kan oppdages og utvikles. Hver og en av dem kan vokse opp til å bli et verdifullt medlem av samfunnet og bidra til verdens forbedring.
- Deretter bør jeg antakelig gi noen få eksempler på edelstenene som oppdragelse må etterstrebe å frembringe i ethvert barn. Jeg kunne nevne noen av sinnets evner, for eksempel å oppdage naturlovene, å frembringe vakre kunstverk og å uttrykke edle tanker. Barn kan begynne å utvikle alle disse evnene, vil jeg forklare, når de får en passende opplæring. Men

for at dette skal kunne skje, må de tilegne seg visse egenskaper tidlig i livet. For eksempel må de lære å være oppmerksomme, å arbeide hardt når det er behov for det og å fokusere på det de gjør. De bør utvikle seg til individer som bryr seg om andres velbefinnende og som ønsker å tjene samfunnet. Det er derfor det er viktig å være opptatt av utviklingen av karakteren deres mens de ennå er unge.

- Dette vil være et passende sted å spørre fru Martinez om hun vil dele med oss noen få ideer om hva slags person hun ønsker at datteren skal være. Hva er noen av karakteregenskapene som hun mener det er viktig for Emma å ha?
- Blant egenskapene som hun nevner, vil noen helt sikkert falle innenfor kategorien åndelige egenskaper, som er det neste temaet jeg vil introdusere. Det er visse egenskaper et individ bør ha, vil jeg si, som er grunnleggende for menneskelig eksistens. De tilhører menneskets sjel. Vi utvikler dem i det vi pusser vårt hjertes speil så det kan gjenspeile Guds egenskaper. Vi viser til disse som åndelige egenskaper, og leksjonene vi holder i klassene i trinn 1, fokuserer for det meste på disse egenskapene.
- Jeg tror jeg bare vil fortsette med å nevne noen få åndelige egenskaper som det fokuseres på i leksjonene i Bok 3, trinn 1 og dele de tilhørende sitatene med henne. Jeg vil forklare at Emma kommer til å lære disse sitatene utenat og at hun kan be datteren om å fremsi dem for henne, og også bønnene hun kommer til å lære:

– Kjærlighet:

“O venn! Plant i hjertets have kun kjærlighetens rose ...”³⁸

– Rettferdighet:

“Betre rettferdighetens sti, for denne, i sannhet, er den rette sti.”³⁹

– Sannferdighet:

“Sannferdighet er grunnlaget for alle menneskelige dyder.”⁴⁰

– Glede:

“O menneskebarn! Fryd deg over ditt hjertets lykke, så at du kan bli verdig til å møte meg og gjenspeile min skjønnhet.”⁴¹

Maribel og Beatrice er enige om at ideene ovenfor er nok for ett besøk. Du vil selv snart gå videre til å studere Bok 3 og vil ha en anledning til å reflektere over noen prinsipper som former Ruhi-instituttets seks-års program for åndelig opplæring av barn. Dersom anledningen byr seg før den tid til å besøke noen få foreldre sammen med en barneklasselærer, vil ideene som er fremsatt her, vise seg å være nyttige for deg, og du bør diskutere dem nå punkt for punkt i studiegruppen din.

DEL 16

Tidligere leste vi følgende ord av 'Abdu'l-Bahá: "Jo sterkere kameratskapets og solidaritetens bånd mellom menneskene er, desto større vil evnen til fruktbar nytenkning være og til å utrette noe innenfor alle menneskelige aktivitetsområder." Det Universelle Rettferdighetens Hus forteller oss at når vi besøker andre og inviterer andre til oss, "knytter [vi] åndelige slektskapsbånd som fostrer en følelse av fellesskap." Vi bør derfor ikke undervurdere virkningen av denne vanen på kulturen i vårt voksende samfunn.

I de foregående delene har vi sett på flere spesifikke typer samtaler som kan finne sted under besøk som vi foretar hos hverandre. Etter hvert som vi går på tjenestens sti, vil vi alle delta i en samtale som utvikler seg i vår landsby eller by eller vårt nabolag om anvendelsen av Bahá'u'lláhs lære i våre individuelle og kollektive liv. Noen ganger vil dette utvikle seg som en rekke formelle besøk organisert for å muliggjøre at stadig økende antall får fordype sin kunnskap om denne læren. Ved mange andre anledninger, vil instituttets utdanningsprogrammer, deres mål og innhold, være temaet som diskuteres.

Invitasjoner til å engasjere seg i prosessen med samfunnsbygging vil bli gitt til stadig flere naboer og venner. Så når du ser på fremtiden og på tjenestestien som strekker seg ut fremfor deg, bør du gjøre enhver anstrengelse for å lære godt innholdet som er presentert i denne enheten, få erfaring i å samtale om hvert tema og selvsagt fortsette å fordype din egen kunnskap om Bahá'u'lláhs lære. På denne måten vil den store gleden ved å dele Guds Ord med andre være din.

REFERANSER

- 1 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: Gyldendal Norsk Forlag, 2. opplag 1988), arabisk nr. 4. [med mindre endringer]
- 2 Bahá'u'lláh, *Bahá'í bøtter* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2011), s. 223.
- 3 Bahá'u'lláh, *Ord til ettertanke* (Oslo: Bahá'í Forlag, 1994), s. 11.
- 4 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), V, s. 6–7, (Noe i *Ord til ettertanke*, s.141).
- 5 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), s. 81.
- 6 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í bøtter*, s. 119.
- 7 Ibid.
- 8 Fra en tale holdt 16. august 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), s. 364.
- 9 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í bøtter*, s. 157.
- 10 Bahá'u'lláh, *Guds Ord*, (Oslo: Bahá'í Forlag, 4. opplag 2016), s. 33.
- 11 'Abdu'l-Bahá, sitert av Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, opplag fra 2012), s. 139.
- 12 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, V, s. 8.
- 13 'Abdu'l-Bahá, *Ord til ettertanke*, s.160.
- 14 *'Abdu'l-Bahás visdom* (Oslo: Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge, 1974) s. 11.
- 15 Bahá'u'lláh, *Ord til ettertanke*, s. 219.
- 16 Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 5. mai 2012, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, s. 128. (Noe i *Ord til ettertanke* s. 160.)
- 17 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, persisk nr. 44.
- 18 Ibid., persisk nr. 66. [med mindre endringer]
- 19 Fra en tavle av 'Abdu'l-Bahá, (autorisert [engelsk] oversettelse).
- 20 Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 25. September 2012, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, s. 478–479.
- 21 *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, opplag fra 2015), nr. 43.1, s. 125.
- 22 Ibid., nr. 207.3, s. 360.
- 23 Bahá'u'lláh, *Institusjonen mashriqu'l-adhkár* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2018), nr. 7, s. 24.

- 24 Bahá'u'lláh, sitert i *Bahá'í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, and Shoghi Effendi*, samlet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976, opplag fra 1980), s. 3.
- 25 *Tablets of 'Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, opplag fra 1930), bind 3, s. 631. (autorisert [engelsk] oversettelse)
- 26 Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Aqdas: Den helligste bok* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2008), K 57, s. 38.
- 27 'Abdu'l-Bahá, *Nittendagsfesten*, Studieserien nr. 22, (Bahá'í Forlag, 1991), s. 2.
- 28 Fra et brev skrevet 27. August 1989, utgitt i *Messages from The Universal House of Justice 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), nr. 69.2, s. 132–133
- 29 Ibid. nr. 69.9–69.10, s. 135.
- 30 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, persisk. nr. 82.
- 31 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, persisk. nr. 80. [med mindre endringer]
- 32 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, opplag fra 2016), s. 33.
- 33 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, persisk. nr. 49. [med mindre endringer]
- 34 Shoghi Effendi, sitert i *Bahá'í-fond og bidrag* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), s. 3.
- 35 Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 17. november 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, s. 617. [Bok 5, enhet 2, nr. 2.]
- 36 Ridvanbudskapet 2010 til verdens bahá'ier, avsnitt 16.
- 37 *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), s 166.
- 38 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, persisk. nr. 3.
- 39 Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter, CXVIII, s. 186.
- 40 'Abdu'l-Bahá, sitert i Shoghi Effendi, *Tilsynekomsten av guddommelig rettferdighet*, Studieserien nr. 2 (Bahá'í Forlag, 2. opplag 1996), s. 37.
- 41 Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, arabisk nr. 36. [med mindre endringer]